

TORAH OHR • THE CHASSIDISHE PARSHA

פרשת משפטים

Parshas Mishpatim

The 7 maamarim of Torah Ohr on the parsha.

The Hebrew and the translation

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/torah-ohr/mishpatim/

Contents

PARSHAS MISHPATIM

Maamar 1	ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם כי תקנה עבד עברי וגו'	3
	"And these are the ordinances that you shall set before them"	
Maamar 2	כי תקנה עבד עברי וגו'	20
	"When you acquire a Hebrew servant"	
Maamar 3	שש שנים יעבד	23
	"Six years he shall serve"	
Maamar 4	ביאור על הנ"ל	29
	"An explanation of the above"	
Maamar 5	ויראו את אלקי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר כו'	39
	"And they saw the G-d of Israel, and under His feet"	
Maamar 6	ביאור ע"פ ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר כו'...	65
	"And under His feet, like the work of a brick of sapphire"	
Maamar 7	לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיה אמלא	76
	"None shall lose her young or be barren in your land"	

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם כי תקנה עבד עברי וגו'

“And these are the ordinances that you shall set before them”

1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם כי תקנה עבד עברי וגו'. וצ"ל דלפניהם משמע לשון רבים וכי תקנה הוא לשון יחיד והל"ל [והוה ליה למימר] כי יקנו.

“And these are the ordinances that you shall set before them: If you buy a Hebrew servant,” etc. We need to understand this: “before them” implies the plural, while “if you buy” is in the singular; it should have said, “if they buy.”

אך הענין הוא דכי תקנה קאי על מרע"ה [משה רבינו עליו השלום] וקאי אדלעיל מיניה היינו על מ"ש ואלה המשפטים אשר תשים.

But the explanation is that “if you buy” refers to Moshe Rabbeinu, peace be upon him, and refers back to what precedes it, that is, to what is written, “And these are the ordinances that you shall set.”

משה רבינו ע"ה [עליו השלום] דוקא ישים המשפטים לפניהם והיינו על ידי כי תקנה ע"ע [עבד עברי] כו'. דהנה כתיב ונתתי עשב בשדך לבהמתך שזה קאי על משה רבינו ע"ה [עליו השלום] שמשפיע בחיי עשב לבהמתך.

It is Moshe Rabbeinu, peace be upon him, specifically, who will set the ordinances before them, and this is through “If you buy a Hebrew servant,” etc. For it is written, “And I will give grass in your field for your animals,” which refers to Moshe Rabbeinu, peace be upon him, who imparts the level of “grass” “for your animals.”

2 והענין דכתיב וזרעתי את בית ישראל זרע אדם וזרע בהמה שיש ב' מדרגות בנשי"י [בנשמות ישראל]. הא' הם הנשמות הגבוהות מאד במעלה ומדרגה והם הנק' זרע אדם

The explanation: it is written, "And I will sow the house of Israel with the seed of man and the seed of animal," [meaning] that there are two levels among the souls of Israel. The first are the souls that are very lofty in stature and level, and they are the ones called "the seed of man,"

שהם הנשמות שנמשכו מבחינת אדם העליון שעל הכסא כנ"ל דכתיב נעשה אדם בצלמנו כדמותנו (והיינו נשמות דאצילות והם הנק' בנים משא"כ נשמות דבריאה יצירה עשיה נק' עבדים. וזהו אם כבנים אם כעבדים)

for they are the souls drawn from the level of the supernal Man upon the Throne, as mentioned above, as it is written, "Let us make man in our image, after our likeness." (That is, souls of the World of Atzilus (Emanation), and they are the ones called "children," whereas souls of the Worlds of Beriah (Creation), Yetzirah (Formation) and Asiyah (Action) are called "servants." And this is [the meaning of] "whether as children or as servants.")

והיינו כמו שמעלת האדם שיש לו דעת כך אלו הנשמות יש להם דעת גדול באלקות ופי' דעת אין ר"ל [רוצה לומר] הידיעה לבד אלא בחי' הרגשה ממש וכמשי"ת [וכמו שיתבאר].

That is: just as the superiority of man is that he has Daas (knowledge), so these souls have a great Daas of G-dliness. And Daas does not mean knowing alone, but the level of actual feeling, as will be explained.

והב' הוא בחי' זרע בהמה (והיינו נשמות דבי"ע שהם כמעט כל הנשמות שבדורותינו כי נשמות דאצילות הן בני עלייה שהם מועטים כו' אפי' [אפילו] בדורות הראשונים) שהם הנשמות שאין להם דעת כ"כ [כל כך] באלקות.

And the second is the level of "the seed of animal" (that is, souls of Beriah, Yetzirah and Asiyah, which are almost all the souls in our generations; for souls of Atzilus are bnei aliyah, "people of ascent," who are few, etc., even in the early generations): these are the souls that do not have so much Daas of G-dliness.

ואין ר"ל [רוצה לומר] שאין להם שכל והשגה באלקות אלא אף גם שיש להם שכל והשגה שמשיגים ומשכילים גדולת הבורא ית' מפי ספרים ומפי סופרים השגה והבנה גדולה איך שהקב"ה מחיה ומהווה הכל ושלגדולתו אין חקר כו'. אך שאין זה בבחי' דעת והרגשה בנפשו

This does not mean that they have no intellect and comprehension of G-dliness. Rather, although they do have intellect and comprehension, so that they comprehend and grasp the greatness of the Creator, blessed be He, from books and from scholars, with great comprehension and understanding of how the Holy One, blessed be He, gives life to all and brings all into being, and that "His greatness is unsearchable," etc., yet this is not in the manner of Daas and feeling in his soul.

לכן נק' בהמה שהבהמה יש לה ראייה ושמיעה כו' רק שאין לה דעת

Therefore they are called "animal": for an animal has sight and hearing, etc., only it does not have Daas.

כך הוא בחינת נשמות אלו שאין בהם בחינת הדעת באלקות שהדעת היא בחי' הרגשה כשהשכלה נקשרת ונקבעה בנפשו כאלו מרגיש

So it is with these souls: they lack the level of Daas of G-dliness. For Daas is the level of feeling, when the concept is bound and fixed in one's soul, as though one feels [it].

כי דעת מלשון והאדם ידע כו' שהוא בחי' התקשרות והתחברות ועד"ז נאמר ומבשרי אחזה אלוה אחזה ממש כאילו רואה כו'

For Daas is from the expression "And Adam knew," etc., which is the quality of bonding and joining. And along these lines it is said, "And from my flesh I will behold G-d": "I will behold," literally, as if seeing, etc.

ואע"פ [ואף על פי] שא"א לראות האלקים בעין הגשמי מ"מ הוא ע"ד שהאדם יודע ומרגיש בנפשו אשר בקרבו שגם כן א"א לראות מהות הנפש איך ומה היא מ"מ הוא נרגש ממנה ע"י שרואה חיות הגוף שהוא מהנפש

And although it is impossible to see G-d with the physical eye, nevertheless it is like the way a person knows and feels his soul within him. For there too, it is impossible to see the essence of the soul, how and what it is; nevertheless he senses it by seeing the life-force of the body, which comes from the soul.

וכאשר ישן מסתלק החיות וכשניעור משנתו תשוב אליו גילוי אור וחיות הנפש כך עד"ז ממש הוא בחינת הדעת באלקות שיש לנשמות דאצי' כמאמר איוב ומבשרי אחזה כו'

When he sleeps, the life-force withdraws, and when he wakes from his sleep, the revelation of the soul's light and life-force returns to him. In exactly this way is the level of Daas of G-dliness that souls of Atzilus have, as Iyov said, "And from my flesh I will behold," etc.

והגם דלית מחשבה תפיסא ביה כלל היינו שמהותו אינו מושג אבל מציאותו נודע ונרגש מה שאנו רואים שהעולמות שהם כמו גוף גדול הם חיים וקיימים

And although "no thought can grasp Him at all," meaning that His essence is not comprehended, yet His existence is known and felt from what we see: that the worlds, which are like a great body, live and endure.

והרי חיות זה בהן הוא מא"ס ב"ה השופע בהן בכל רגע והשכלה זו מושגת לכל.

And this life-force in them is from the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, who flows into them at every moment. This concept is grasped by all.

אך כשהיא מתקשרת בנפש שיהיה נקשר ונרגש ממנה ממש כאילו רואה זה נק' בחי' דעת

But when it is bound to the soul, so that one is bound [to it] and actually feels it, as if seeing, this is called the level of Daas.

ועל זה אמרו איזהו חכם הרואה את הנולד כאלו רואה בעין ממש הולדת והתהוות היש מאין כו'

And of this they said, "Who is wise? One who sees what is born": as if seeing with the very eye the birth and coming into being of something from nothing, etc.

וע"ז נאמר וה' עליהם יראה כו'

And of this it is said, "And Havayah will be seen over them," etc.

משא"כ כשאין השכלה והבנה זו בבחי' קירוב והרגשה ממש בנפש נק' בחי' זו זרע בהמה ואף שיש לו שכל והשגה גדולה באלקות

Whereas when this concept and understanding is not in the manner of closeness and actual feeling in the soul, this level is called "the seed of animal," even though he has great intellect and comprehension of G-dliness.

וגם כל ישראל מאמינים כו' והאמונה היא למעלה מן הדעת מ"מ הוא נקי עטרה שהוא בחינת מקיף וצי"ל ג"כ בחי' דעת.

And all Israel are also believers, etc., and faith is above Daas. Nevertheless, it is called a "crown" (atarah), which is the level of a makif (that which encompasses), and there must also be the level of Daas.

כמו שכתוב דע את אלקי אביך כו' כי ע"י הדעת עי"ז אין העולם מסתיר להם כלל

As it is written, "Know the G-d of your father," etc. For it is through Daas that the world does not conceal [G-dliness] from them at all.

וגם האהבה שהיא באה מבחי' הדעת וראיה חושיית אין ערוך אליה כו' וכן היראה כי אינו דומה שמיעה לראיה

And also, the love that comes from the level of Daas and sensory sight is beyond comparison, etc., and so too the awe; for "hearing is not comparable to seeing."

(ופי' ראיה הוא ע"פ מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] הסתכל בשלשה דברים הסתכל דוקא בבחי' ראיה

בעין השכל כמו אדם המבין בחכמתו ורואה שיבא עליו איזה דבר טוב או רע

(The meaning of "seeing" follows the saying of our Sages, of blessed memory, "Look at three things": "look," specifically, meaning the manner of seeing with the eye of the intellect. It is like a person who understands with his wisdom and sees that something good or bad will come upon him.

אע"פ [אף על פי] שרחוק הזמן שיבא הדבר הנה מפני הסתכלות שכלו הוא כאלו רואה מיד בעיניו וכאלו הובא עליו ומתיירא מאד אם רע הוא או שמח אם טוב הוא.

Even though the time when the thing will come is far off, because of the gaze of his intellect it is as if he sees it immediately with his eyes, and as if it had already come upon him, and he is very afraid if it is bad, or glad if it is good.

אבל בחי' שמיעה דהיינו בחי' התבוננות בלבד במחשבה עמוקה כמו אם שומע מאחרים שיבא הדבר לא יפול עליו כ"כ [כל כך] היראה או השמחה מהדבר מפני שאין עדיין הדבר בהתגלות גמור

But the level of hearing, that is, the level of contemplation alone, in deep thought, is like one who hears from others that the thing will come: the fear or the joy over it does not fall upon him so much, because the thing is not yet fully revealed.

אע"פ [אף על פי] שמתבונן בו אינו כאלו רואה בעיניו ממש כו' וזהו שאמר הסתכל בשלשה דברים כו' שיהיה ענין התבוננות אלקות אצלו כאדם המבין בחכמתו ורואה הדבר אע"פ [אף על פי] שרחוק כו' כי איזהו חכם הרואה את הנולד כו'

Even though he contemplates it, it is not as if he sees it with his very eyes, etc. And this is why he said, "Look at three things," etc.: that his contemplation of G-dliness should be like a person who understands with his wisdom and sees the thing even though it is far off, etc. For "Who is wise? One who sees what is born," etc.

משא"כ בחי' שמיעה היא מבחי' בינה היינו שמבין אחדות ה' איך שכולא חד ושכל העולמות בטלים ומבוטלים כאין נגדו ושהכל בהשפעת חיותו ית' ובו אין שינוי כו' כידוע כל ענין אחדות ה'

Whereas the level of hearing is from the level of Binah (understanding): that is, one understands the unity of G-d — how "all is one," and that all the worlds are nullified and utterly nullified, as nothing before Him, and that everything is through the flow of His life-force, blessed be He, while in Him there is no change, etc., as is known concerning the whole subject of G-d's unity.

אע"פ [אף על פי] שמתבונן בו הדק היטיב וכל עומק מחשבתו טרוד בה והרי נקבעה האמונה בלבו מאד מ"מ הוא רק ע"ד שמיעה והבנה לבד ואין הענין בהתגלות גמור כאלו רואה בעיניו ולפיכך כשיסיר מחשבתו אף לפי רגע פונה לדרכי תאויה כו'.

Even though he contemplates it very thoroughly, and the whole depth of his thought is absorbed in it, and faith has become very firmly fixed in his heart, nevertheless it is only in the manner of hearing and understanding alone, and the matter is not fully revealed, as if he sees it with his eyes. Therefore, when he takes his thought off it even for a moment, [his soul] turns to the ways of its desires, etc.

משא"כ כשענין האחדות בהסתכלות חכמה שהוא מקור הבינה קודם שיבא הענין להתבוננות והרחבה כו' הוא ממש כמו ראיית העינים ואי אפשר לו בשום אופן להסיר מחשבתו וכל המדות מענין האחדות ובכל עשיותיו ועניניו דבוק בו ית' דביקות נפלא מפני חיותו רואה המלך בעיניו.

Whereas when the matter of [G-d's] unity is in the gaze of Chochmah (wisdom), which is the source of Binah, before the matter comes to contemplation and expansion, etc., it is truly like the sight of the eyes, and it is impossible for him in any way to remove his thought and all the emotive attributes (middos) from the matter of the unity. In all his doings and affairs he cleaves to Him, blessed be He, with a wondrous cleaving, because he sees the King with his eyes.

וזה היה בזמן קבלת התורה וכל העם רואים את הקולות רואים את הנשמע ולאחר שחטאו הורידו [הורידם] מבחי' זו לבחי' שמיעה שהיא בחי' בינה ויכלו לחטוא כו' נמצא חכמה היא בחי' ראיה. ובינה היא בחי' שמיעה.

And this was at the time of the receiving of the Torah: "And all the people saw the sounds" — they saw what is heard. And after they sinned, they were brought down from this level to the level of hearing, which is the level of Binah, and [so] they were able to sin, etc. It follows that Chochmah is the level of seeing, and Binah is the level of hearing.

ונודע דאבא מקנן באצי' ובינה בבריאה לכן הנשמות דבריאיה אין בהם בחי' ראיה רק שמיעה והבנה. וע"כ נקרא זרע בהמה.

Now, it is known that Abba (Chochmah) "nests" in Atzilus and Binah in Beriah. Therefore the souls of Beriah do not have the level of seeing, only hearing and understanding; and therefore they are called "the seed of animal."

משא"כ נשמות דאצי' שם גלוי בחי' חכמה וראיה ונקרא זרע אדם כו'. והנה בחי' הממוצעת המחבר ומזווג חכמה עם בינה הוא הדעת. דעת הוא לשון התקשרות כמ"ש והאדם ידע כו'.

Whereas with souls of Atzilus, there the level of Chochmah and seeing is revealed, and they are called "the seed of man," etc. Now, the intermediate level that connects and unites Chochmah with Binah is Daas. Daas denotes bonding, as it is written, "And Adam knew," etc.

דהיינו שיהיה מקושר בעומק נקודת הלב במחשבת הבינה שמתבונן משא"כ בינה לבדה היא היות הענין במחשבה לבד ואין נוגע לעצמותו דהיינו ללבו כלל

That is, that he be bound, in the depth of the point of the heart, to the thought of the Binah with which he contemplates. Whereas Binah alone is the matter's being in thought alone, and it does not touch his very self, that is, his heart, at all.

אבל שיהיה רעותא דלבא התלהבות לבבו ודכיותו בהענין שמחשב עד שיהיה כולו בהענין דבוק מאד בכל חושי גופו זה נקרא דעת הוא גורם שיתחבר בחי' חכמה לבינה

But when there is the desire of the heart (re'usa deliba), the fervor of his heart and his cleaving to the matter he is thinking about, until he is wholly in the matter, deeply attached with all the senses of his body — this is called Daas. It causes the level of Chochmah to join with Binah.

דהיינו שיגרום ברוב חוזק ההתבוננות עד שיהיה בהבינה בחי' ראייה ראית החכמה כנ"ל. ולכן בחי' זרע אדם היינו נשמות שיש בהם בחי' הדעת שהוא הממשיך גלוי החכמה והראיה בהתבוננות שיבא לבחי' ומבשרי אחזה אלוה ממש.

That is, through the great intensity of the contemplation it brings about that there is, within the Binah, the level of seeing, the seeing of Chochmah, as mentioned above. And therefore the level of "the seed of man" means souls that have the level of Daas, which draws the revelation of Chochmah and seeing into the contemplation, so that one comes to the level of "And from my flesh I will behold G-d," literally.

משא"כ כשאין בו בחי' דעת הנ"ל הממשיך גלוי החכמה כו' אז הוא רק בבחי' שמיעה והבנה לבדה מבחי' בינה דמקנא בבריאה וע"כ נק' זרע בהמה כו')

Whereas when he lacks the above-mentioned level of Daas, which draws down the revelation of Chochmah, etc., then he is only at the level of hearing and understanding alone, from the level of Binah, which "nests" in Beriah; and therefore he is called "the seed of animal," etc.)

ואף שהבהמה אין לה גם שמיעה והבנה הוא עד"מ שהרי הבהמה יש לה ג"כ כח המדמה

And although an animal does not have hearing and understanding either, this is by way of analogy: for an animal, too, has the imaginative faculty.

וכך השכל וההבנה באלקות כשהוא רק בבחי' שמיעה לבד ה"ז [הרי זה] כמו בחי' דמיון בעלמא ונק' בחי' כדמותנו. וע"ז נאמר היינו כחולמים כמו בחלום שאין נשאר רק כח המדמה כו'.

And so intellect and understanding of G-dliness, when it is only at the level of hearing alone, is like mere imagination (dimyon), and it is called the level of "after our likeness" (kidmuseinu). And of this it is said, "We were like dreamers": as in a dream, where nothing remains but the imaginative faculty, etc.

(עמ"ש"ל [עיי' מה שכתוב לעיל] פ' וישב על פסוק זה. אבל בחי' נעשה אדם בצלמנו זהו בחי' זרע אדם בחי' ראייהכו'. אך הנה בחי' דעת המחבר החכמה בבינה נק' דעת עליון. ויש בחי' דעת תחתון שהוא התקשרות המוחין בהמדות. והוא פנימיות המדות.

(See what is written above in Parshas Vayeshev on this verse. But the level of "Let us make man in our image" is the level of "the seed of man," the level of seeing, etc. However, the level of Daas that connects Chochmah with Binah is called Higher Daas (Daas Elyon). And there is the level of Lower Daas (Daas Tachton), which is the bond of the intellect (mochin) with the emotive attributes, and it is the inner dimension (pnimiyus) of the emotive attributes.

ולקמן בפ"י ונתתי עשב מבואר דגם בהמשכת בחי' דעת תחתון נקי אדם. ועי' בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] פ' שמות ד"ה וירא כו' דע כי כו':

And below, in the explanation of "And I will give grass," it is explained that through the drawing down of the level of Lower Daas, too, one is called "man." And see in the Likkutei Torah of the Arizal, Parshas Shemos, the passage beginning "Vayar" ("And he saw"), etc., "Know that," etc.)

3 והנה משה רבע"ה [רבינו עליו השלום] כחו גדול שממשיך ומשפיע בחי' דעת בכנס"י [בכנסת ישראל] אף גם בנשמות שנקראו זרע בהמה שיהיה בהם בחינת דעת והרגשה באלקות להיות וידעת היום כו' דע את אלקי אביך כו'

Now, Moshe Rabbeinu, peace be upon him, has great power: he draws down and imparts the level of Daas (knowledge) into the Congregation of Israel (Knesses Yisrael), even into the souls called "the seed of animal," so that there be in them the level of Daas and feeling of G-dliness, so as to be [the fulfillment of] "And you shall know this day," etc., "Know the G-d of your father," etc.

(והוא המזווג וממשיך בחי' חכמה לבינה שיהיו בהתבוננות בחי' ראיה כו')

(And he is the one who unites and draws the level of Chochmah (wisdom) to Binah (understanding), so that there be in the contemplation the level of seeing, etc.)

כי משה רבע"ה [רבינו עליו השלום] נקי רעיא מהימנא אחד המיוחד משבעה רועים שרועה ומפרנס הנש"י [הנשמות ישראל] בהשפעתו אליהם מוח הדעת שזהו פירוש רעיא מהימנא שמפרנס את האמונה.

For Moshe Rabbeinu, peace be upon him, is called Ra'aya Mehemna (the faithful shepherd), the singular one among the seven shepherds, who shepherds and sustains the souls of Israel by imparting to them the faculty of Daas. This is the meaning of Ra'aya Mehemna: that he sustains the faith.

ולכך הוא גואל ראשון וגואל אחרון פי' גואל ראשון שהוא המשפיע להם בחי' הדעת שבתחלת הדבור שלו אמר להם וידעתם כי אני הוי' כי מקודם כתיב ויאמן העם.

Therefore he is the first redeemer and the last redeemer. The meaning of "first redeemer" is that he is the one who imparts to them the level of Daas: at the beginning of his speaking he said to them, "And you shall know that I am Havayah," for before that it is written, "And the people believed."

והוא יהיה ג"כ גואל אחרון להיות בחינת ומלאה הארץ דעה כו'. כי כולם ידעו אותי וכו'

And he will also be the last redeemer, so that there be the level of "And the earth shall be full of knowledge," etc., "For they shall all know Me," etc.

(והיינו להיות הדעת גם בבחינת סוכ"ע משא"כ בגאולת מצרים אע"פ [אף על פי] שנמשך בחי' וידעתם כי אני הוי"ה הוא בבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] כמבואר במ"א ע"פ וידעת היום)

(That is, that Daas be also at the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin); whereas in the redemption from Egypt, although the level of "And you shall know that I am Havayah" was drawn down, it was at the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin), as explained elsewhere on the verse "And you shall know this day.")

וזהו ונתתי עשב בשדך לבהמתך. פי' עשב הוא בחי' דעת שהוא שם ע"ב [שם ע"ב] ושי"ן באמצע התיבה (שם ע"ב [שם ע"ב] הוא בחכמה וצ"ל משום שהדעת ממשיך זיווג חכמה עם בינה כנ"ל) שנמשך בשדך בחי' חקל תפוחין קדישין בשביל בהמתך הם הנשמות שנק' זרע בהמה.

And this is [the meaning of] "And I will give grass in your field for your animals." Meaning: "grass" (esev) is the level of Daas, for it is the Name Ayin-Beis [seventy-two] with a shin in the middle of the word. (The Name Ayin-Beis is in Chochmah, and one must say [that it denotes Daas] because Daas draws down the union of Chochmah with Binah, as mentioned above.) It is drawn down "in your field," the level of "the field of holy apples," "for your animals": these are the souls called "the seed of animal."

ואף גם המלאכים עליונים ד' מחנות שכינה נק' ג"כ בשם בהמות וחיות שהם פני אריה פני שור כו'

And even the supernal angels, the four camps of the Shechinah (Divine Presence), are also called by the name "animals" and "beasts" (behemos and chayos), for they are "the face of a lion," "the face of an ox," etc.

שאף שיש להם דעת והכרה באלקות ועומדים בבטול גדול מ"מ נקראים בשם בהמות לפי שהשגתם הוא רק בבחי' מדת מלכותו ית' שממנו נמשך חיותן והתהוותן ועד שם עלו השגתם.

For although they have Daas and recognition of G-dliness and stand in great self-nullification (bit-tul), they are nevertheless called by the name "animals," because their comprehension is only of the level of the attribute of His sovereignty, blessed be He, from which their life-force and coming into being are drawn, and up to there their comprehension rises.

אבל במהותו ועצמותו ית' לית מחשבתם תפיסא כלל. (וכמבאר במ"א ע"פ רני ושמחי בענין וצדקתך ירננו) ובחי' מלכות הוא נקי' שם כמשל שם האדם שאינו נוגע למהותו ועצמותו וכו'

But of His being and essence, blessed be He, their thought has no grasp at all. (As explained elsewhere on the verse "Sing and rejoice," on the matter of "And they shall sing of Your righteousness.") And the level of Malchus (sovereignty) is called a "name," like the analogy of a person's name, which does not touch his being and essence, etc.

וע"כ נקראים בהמות שאין להם דעת השגה במהותו ועצמותו ית' ולכן אומרים קדוש שהוא ית' קדוש ומובדל מהם כו'.

Therefore they are called "animals," for they have no Daas [or] comprehension of His being and essence, blessed be He. And therefore they say "Holy": that He, blessed be He, is holy and separate from them, etc.

ולכך גם עליהם נאמר ונתתי עשב בשדך לבהמתך.

Therefore of them too it is said, "And I will give grass in your field for your animals."

והנה המשכת הדעת הוא על ידי אמירת הקדוש. כי אין הקב"ה מצטרך להשיר והשבח שלהן אלא שעיי"א שאומרים קדוש נמשך להם השפעת הדעת כו'

Now, the drawing down of Daas is through saying "Holy." For the Holy One, blessed be He, has no need of their song and praise; rather, through their saying "Holy," the flow of Daas is drawn down to them, etc.

(כי קדוש קדש ו' שהוא המשכת ח"ע [חכמה עילאה] בחי' ראייה א"נ [אי נמי] המשכת הכתר והוא עיי' דעת עליון שמקבל מבחי' כתר כמש"ל [כמה שכתוב לעיל] בפ' תולדות ע"פ מים רבים כו').

(For kadosh ("holy") is kodesh ("holiness") with a vav, which is the drawing down of the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah), the level of seeing. Alternatively, [it is] the drawing down of Keser (the Crown), and this is through Higher Daas, which receives from the level of Keser, as written above in Parshas Toldos on the verse "Many waters," etc.)

4 והנה ביוצר אור אנו אומרים כולם כאחד עונים כו' קדוש כו' כולם כאחד דוקא וכמ"ש בזוהר דלא מקדשי ליה לעילא עד דישראל מקדשי ליה לתתא דמקדשין ליה כולא כחדא.

Now, in [the blessing] Yotzer Or we say, "All of them as one respond," etc., "Holy," etc. — "all of them as one," specifically. And as it is written in the Zohar: [the angels] do not sanctify Him above until Israel sanctify Him below, so that all of them sanctify Him together.

פ"י כי ג' עולמות ב"ע שהם הנק' בחי' בהמה ולשם ממשיכים בחינת הדעת.

The meaning: the three worlds of Beriah (Creation), Yetzirah (Formation) and Asiyah (Action) are the ones called the level of "animal," and it is to there that they draw down the level of Daas (knowledge).

5 והנה ג' עולמות ב"ע הם ג' בחי' מחשבה ודבור ומעשה כי ישראל עלו במחשבה. ואף הנשמות שנקראו זרע בהמה הם מבחי' מחשבה והוא עולם הבריאה.

Now, the three worlds of Beriah (Creation), Yetzirah (Formation) and Asiyah (Action) are the three levels of thought, speech and action. For "Israel arose in thought"; even the souls called "the seed of animal" are from the level of thought, which is the World of Beriah.

משא"כ המלאכים נמשכים מבחי' דבר ה' ורוח פיו וכו' שהיא בחי' יצירה לכך אין יכולים המלאכים לומר קדוש להמשיך גילוי הדעת אליהם עד שיאמרו ישראל תחלה קדוש

Whereas the angels are drawn from the level of "the word of Havayah" and "the breath of His mouth," etc., which is the level of Yetzirah. Therefore the angels cannot say "Holy" to draw the revelation of Daas (knowledge) down to them until Israel first say "Holy."

כי ההמשכה צ"ל כסדר שיומשך הדעת בהמחשבה ומהמחשבה נמשך להדבור כו' וא"א שיומשך בהדבור בטרם שנמשך בהמחשבה כמו שא"א לדבר אא"כ [אלא אם כן] שיחשוב תחלה הצירופי אותיות שרוצה לדבר כו'.

For the drawing down must be in order: Daas is drawn into thought, and from thought it is drawn to speech, etc. It is impossible for it to be drawn into speech before it is drawn into thought, just as it is impossible to speak unless one first thinks the combinations of letters one wishes to speak, etc.

6 ואמנם גם ישראל א"א להם לומר קדוש עד שיאמרו המלאכים קדוש

Yet Israel too cannot say "Holy" until the angels say "Holy."

כי עם היות מצד שרש נשמתן הם מבחי' מחשבה שלמעלה מעולם המלאכים. אך מצד התלבשותם בגופות הרי הם בבחי' עולם העשייה שלמטה מטה מהמלאכים שהם מבחי' יצירה.

For although, from the standpoint of the root of their souls, they are from the level of thought, which is above the world of the angels, yet from the standpoint of their being enclothed in bodies, they are at the level of the World of Asiyah (Action), which is far below the angels, who are from the level of Yetzirah (Formation).

וא"כ הם צריכים לקבל הדעת ע"י המלאכים כדרך ההמשכה מבחי' הדבור לבחי' המעשה כו'. וזהו ומקבלין דין מן דין.

If so, they need to receive Daas (knowledge) through the angels, in the way of the drawing down from the level of speech to the level of action, etc. And this is [the meaning of] "And they receive from one another."

ולכן מקדשי ליה כחדא דוקא כולם כאחד עונים וכו' (וזהו כתר יתנו לך מלאכים כו'. ועמך ישראל וכו' יחד כו' דוקא).

Therefore they sanctify Him together, specifically: "All of them as one respond," etc. (And this is [the meaning of] "A crown they shall give You, angels," etc., "and Your people Israel," etc., "together," etc., specifically.

ופ"י כתר יתנו לך שע"י שנמשך הדעת בנפשם ע"י נמשך ג"כ גילוי הכתר לז"א כי הדעת הוא חיצוניות הכתר.

And the meaning of "A crown they shall give You" is that through Daas being drawn into their souls, the revelation of Keser (the Crown) is also drawn down to Z'eir Anpin (the emotive attributes), for Daas is the outer dimension (chitzoniyus) of Keser.

ולכן כשהכתר נמנה אין הדעת נמנה כו' וכשצ"ל המשכת הדעת בהכרח שיותחל ההמשכה מהכתר וכשצ"ל נמשך למטה בהכרח שימשך תחלה למעלה כמ"ש בכוונת ברוך שאמר)

Therefore, when Keser is counted, Daas is not counted, etc. And when there is to be a drawing down of Daas, the drawing down must necessarily begin from Keser; and when it is to be drawn down below, it must necessarily first be drawn down above, as written in the kavanah (mystical intention) of Baruch She'amar.)

והנה כ"ז [כל זה] נמשך ע"י משה רבינו ע"ה [עליו השלום] שהוא הממשיך ומשפיע בחי' הדעת מריש כל דרגין עד סוף כל דרגין שיהי' [שיהיה] עובר ונמשך בכל הבחי' מחדו"מ [מחשבה דבור ומעשה]

Now, all this is drawn down through Moshe Rabbeinu, peace be upon him, who draws down and imparts the level of Daas from the beginning of all levels to the end of all levels, so that it passes through and is drawn into all the levels of thought, speech and action.

(ועמ"ש במ"א ע"פ הרם את מטך וכו' שע"י ק"י [קריעת ים סוף] נמשך רעותא דלכא במחשבה דו"מ [דבור ומעשה]. והיינו ע"י הרם את מטך בחי הדעת שעולה עד הכתר כו' וממשיך משם למחשבה דו"מ [למחשבה דבור ומעשה] ועמ"ש ע"פ וידבר משה כו' אל ראשי המטות):

(And see what is written elsewhere on the verse "Lift up your staff," etc.: that through the splitting of the Sea of Reeds, the desire of the heart (re'usa deliba) was drawn into thought, speech and action. That is, through "Lift up your staff," [which is] the level of Daas, which rises up to Keser, etc., and draws down from there to thought, speech and action. And see what is written on the verse "And Moshe spoke," etc., "to the heads of the tribes.")

7 וזהו ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. משפט הוא לשון הליכה כדמרגם על פסוק כמשפט הראשון כהלכתא קדמייתא.

And this is [the meaning of] "And these are the ordinances that you shall set before them." Mishpat (ordinance) is an expression of going (halichah), as [the Targum] translates the verse "according to the former manner (kamishpat harishon)" as "according to the former way (kehilchesa kadmaya)."

וההלכות הם לשון הליכות עולם לו. בחי עליית העולמות עילוי אחר עילוי וכו'. והיינו ע"י הדעת שהיא ההכרה וההרגשה באלקות ולכן נק' בשם הליכה.

And the halachos (laws) are an expression of "The ways (halichos) of the world are His": the level of the ascent of the worlds, elevation after elevation, etc. And this is through Daas (knowledge), which is the recognition and feeling of G-dliness; therefore it is called by the name "going."

8 ולכן הקליפות אין להם בחי מוח הדעת כנודע מענין אז תבואנה שנים נשים זנות כו' והיינו לפי שהם יש ודבר ואין בהם בחי הבטול מלמטה למעלה כו'.

Therefore the kelipos (husks) do not have the level of the faculty of Daas (knowledge), as is known from the matter of "Then there came two women, harlots," etc.; and this is because they are something (yesh) and an entity, and they lack the level of self-nullification (bittul) from below upward, etc.

ודעת והילוך זה נמשך ע"י למוד ההלכות שע"י שמעיין בהם להשיגן הטיב על בורין.

And this Daas and going is drawn down through the study of the halachos, by delving into them to grasp them well and thoroughly.

וה"ז [והרי זה] גילוי דעת התורה במחשבת האדם ע"י זה זוכה להילוך במדרגות בהשגות גדולת א"ס ב"ה שיומשך בו בחי הדעת.

This is a revelation of the Daas of the Torah in a person's thought; through this he merits going through the levels, in comprehending the greatness of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, so that the level of Daas is drawn into him.

(ו"ז [וזהו שכתוב] בגמ' [בגמרא] שאמר רב ששת חדאי נפשאי לך קראי לך תנאי כו').

(And this is what is said in the Gemara, that Rav Sheshes said, "Rejoice, my soul! For you I have read [Scripture], for you I have learned [Mishnah]," etc.

מעיקרא כי עביד אינש אדעתא דנפשיה קא עביד. פי' אדעתא דנפשיה היינו שיומשך בחי הדעת בנפשו שתהי' [שתהיה] נפשו דבוקה ומקושרת באלקותו ית' שזה נמשך ע"י עסק התורה).

"At first, when a person does [it], he does it ada'ata denafshei (for his own sake)." The meaning of ada'ata denafshei is that the level of Daas be drawn into his soul, so that his soul be attached and bound to His G-dliness, blessed be He; and this is drawn down through occupation with the Torah.)

אשר תשים דהיינו משה ישפיע בחי הדעת. לפניהם היינו לפנימיותם כי הדעת היא המשכת הפנימיות דוקא ונמשך ע"י גילוי פנימיות המדות שהוא הקיום של המדות (ועמ"ש"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] ע"פ מים רבים כו').

"That you shall set": that is, Moshe will impart the level of Daas. "Before them" (lifneihem); that is, to their inner dimension (lifnimiyusam). For Daas is specifically the drawing down of the inner dimension (pnimiyus), and through it the revelation of the inner dimension of the emotive attributes (middos) is drawn down, which is the endurance of the emotive attributes. (And see what is written above on the verse "Many waters," etc.)

ולכן איתא בזוהר משה משה לא פסיק טעמא אברהם אברהם פסיק טעמא. כי אברהם הוא בחי מדת האהבה וחסד כו'. ויש פסיק והפסק בין אהבה דעשיה לאהבה דיצירה.

Therefore it says in the Zohar: "Moshe, Moshe" — the cantillation has no break; "Avraham, Avraham" — the cantillation has a break. For Avraham is the level of the attribute of love and Chesed (kindness), etc., and there is a break (pesik) and an interruption between the love of Asiyah (Action) and the love of Yetzirah (Formation).

אבל משה שהוא בחי' הפנימיות לא פסיק טעמי' [טעמיה] כי בבחי' הפנימיות אין חילוק כ"כ [כל כך] כו'.

But Moshe, who is the level of the inner dimension — his cantillation has no break, for in the level of the inner dimension there is not so much division, etc.

(א"נ [אי נמי] לפניהם ר"ל [רוצה לומר] לבחי' פני אדם שהרי אע"ג [אף על גב] שהם בחי' בהמה פני אריה פני שור כו' מ"מ ודמות פניהם פני אדם היינו בחי' דעת דבריא ונבחי' פניהם ישים וימשיך בחי' המשכת הדעת הנמשך מלמעלה.

(Alternatively, lifneihem ("before them") means to the level of the face (penei) of man. For although they are the level of "animal" — "the face of a lion," "the face of an ox," etc. — nevertheless, "and the likeness of their faces was the face of a man": that is, the level of the Daas of Beriah (Creation). And into the level of their faces he will set and draw down the level of the drawing down of the Daas that is drawn from above.

כי דעת זה דבריא הוא כלי לאור הדעת הנמשך מלמעלה וכעין מ"ש בפי' ויקהל שרצון התחתון הנולד מהשכל הוא כלי להשראת רצון העליון שלמעלה מהשכל כו'.

For this Daas of Beriah is a vessel for the light of the Daas drawn from above, similar to what is written in Parshas Vayakhel: that the lower will, which is born of the intellect, is a vessel for the resting of the higher will, which is above the intellect, etc.

ועוד מבואר בפי' מקץ ע"פ וזאת לפנים בישראל שיש בכל אי' בחי' פנימיות וחיצוניות סתים וגליא כו' ובמ"א נתבאר ענין וכנפיהם פרודות בבחי' התחלקות משא"כ ופניהם כו' ע"ש.

It is further explained in Parshas Miketz, on the verse "And this was formerly (lefanim) in Israel," that in each one there is an inner dimension and an outer dimension (chitzoniyus), concealed and revealed, etc. And elsewhere the matter of "and their wings were separated" was explained as the manner of division, whereas "and their faces," etc. — see there.

ולכן נאמר כי תקנה לשון יחיד. ועמ"ש ע"פ וקבל היהודים לשון יחיד. מיהו כאן תירץ ענין כי תקנה לשון יחיד בתירוץ אחר דקאי על משה כו'.

And therefore "if you buy" is said in the singular. And see what is written on the verse "And the Jews accepted" (vekibel), in the singular. Here, however, he resolved [the question of] "if you buy" being in the singular with a different answer: that it refers to Moshe, etc.

וזוהו משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע ה'. פ"י משפטיך שהם הלכות התורה שהם גבוהים מאד ע"כ יוכלו לימשך גם למטה מטה שע"ז אדם ובהמה תושיע היינו לבחי' פני אדם שבבהמה כנ"ל).

And this is [the meaning of] "Your judgments are a great deep; man and animal You save, Havayah." The meaning: "Your judgments," which are the laws of the Torah, are very lofty; therefore they can be drawn down even very far below, so that through this "man and animal You save," that is, the level of the face of man that is in the animal, as mentioned above.)

ולכן המשכת הדעת לבחינת בהמה נמשך דוקא ע"י משה להיותו מבחי' דעת עליון בחי' סוכ"ע שלמעלה גם מבחי' נשמות הנק' זרע אדם שהם מבחי' דעת תחתון דממכ"ע [דממלא כל עלמין] כי הוא סוכב ומקיף

Therefore the drawing down of Daas to the level of "animal" comes specifically through Moshe, since he is from the level of Higher Daas, the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), which is above even the level of the souls called "the seed of man," who are from the level of Lower Daas, of the light that fills all worlds (memalei kol almin), for it encompasses and surrounds.

(עמ"ש ע"פ לבבתני. ולגבי המקיף שוה אדם ובהמה וכמו בשביעית שהיא עליות בבחי' סוכ"ע אדם ובהמה שוין שכשכלה לחיה מן השדה אין לאדם לאכול כו' כמ"ש במ"א ע"פ את שבתותי תשמרו):

(See what is written on the verse "You have captured my heart." And relative to the encompassing [light], man and animal are equal; as in the Sabbatical year, which is an ascent at the level of sovev kol almin, man and animal are equal, for once [the produce] has ceased for the wild beast from the field, man may not eat [it], etc., as written elsewhere on the verse "You shall keep My Sabbaths.")

כי תקנה עבד עברי וגו'

“When you acquire a Hebrew servant”

1 כי תקנה עבד עברי וגו'. הנה לפעמים כתיב קונה שמים וארץ. קונה הכל. וכתיב בורא שמים וארץ. בורא הכל.

“When you acquire a Hebrew servant,” etc. Now, at times it is written “Acquirer of heaven and earth,” “Acquirer of all,” and it is written “Creator of heaven and earth,” “Creator of all.”

והענין כי יש בחי' שנק' דרך סדר ההשתלשלות מעילה לעילה. ויש בחינה שנק' למעלה מדרך סדר ההשתלשלות (עמ"ש במ"א ע"פ ואתחנן ביאור הדבר כו')

The explanation is that there is a level that is called the way of the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus), from cause to cause, and there is a level that is called above the way of the order of the chain of descending worlds (see what is written elsewhere on [the verse] “Va'eschanan,” the explanation of the matter, etc.).

וזהו ענין בורא וקונה. פי' בורא הוא ההתהוות יש מאין שזהו למעלה מדרך סדר ההשתלשלות.

And this is the matter of “Creator” and “Acquirer.” That is: “Creator” is the coming into being of something from nothing, which is above the way of the order of the chain of descending worlds.

כי הנברא אינו ערוך כלל אל הבורא וא"כ התהוות הנברא היא התחדשות יש מאין וזהו בורא.

For the created being bears no comparison at all to the Creator; and if so, the coming into being of the created being is a new emergence of something from nothing, and this is “Creator.”

אבל אח"כ יש ג"כ בחי' השתלשלות העולמות זה מזה דרך עילה ועלול וזה נק' קונה

But afterward there is also the level of the chain of descending worlds, one from another, by way of cause and effect, and this is called “Acquirer.”

שהקנין אינו הויות דבר חדש כ"א יציאה מרשות המוכר לרשות הלוקח שמתחלה היתה הסחורה מונחת בקופסא אצל המוכר וע"י הקנין בא לגלוי להלוקח.

For acquisition is not the coming into being of a new thing, but a passing from the domain of the seller into the domain of the buyer: at first the merchandise lay in a box with the seller, and through the acquisition it came to be revealed to the buyer.

2 וכן בחי' המשכת העלול מן העילה אינו התהוות דבר חדש כי להוות דבר חדש הוא רק ביכולת הבורא ית' אבל המשכת עילה ועלול הוא ענין גלוי ההעלם כמו גילוי הדבור מהעלם המחשבה כו'

Likewise, the aspect of drawing forth the effect from the cause is not the coming into being of a new thing, for to bring a new thing into being lies only within the power of the Creator, may He be blessed. But the drawing forth of cause and effect is a matter of revealing what is concealed, like the revelation of speech from the concealment of thought, etc.

וע"ז נא' [נאמר] קונה הכל להמשיכן מן ההעלם לגלוי אחר שכבר נבראו מאין ליש שייך קנין כשנמשך מההעלם לגלוי כו'.

And of this it is said, "Acquirer of all": to draw them from concealment into revelation. After they have already been created from nothing into something, [the term] acquisition applies, when [a thing] is drawn from concealment into revelation, etc.

3 ועד"ז יובן פי' כי תקנה כו'. דהנה כתיב בעבר הנהר ישבו אבותיכם.

And in this way the explanation of "When you acquire," etc., will be understood. For it is written, "Beyond the river your fathers dwelt."

הנהר הוא בחי' ונהר יוצא מעדן כמ"ש בזהר פ' אמור שהוא בחינת בינה דאצי' שנמשך להתלבש בבריאה. וזהו ומשם יפרד כו'.

The river is the level of "And a river goes out of Eden," as is stated in the Zohar on Parshas Emor, that it is the level of Binah (understanding) of the World of Atzilus (Emanation), which is drawn forth to enclothe itself in the World of Beriah (Creation). And this is [the meaning of] "and from there it divides," etc.

4 ועבר הנהר הוא מה שלמעלה מבחי' הבינה ושכל המושג שם ישבו והושרשו האבות.

And "beyond the river" is what is above the level of Binah (understanding) and of intellect that is grasped; there the Patriarchs dwelt and were rooted.

רק מה שירדו הנשמות אח"כ עד שנק' זרע בהמה זהו רק בחי' הנצוץ הנמשך למטה ע"ז שייך לומר כן. אבל שרשו ומקורו הוא אפי' [אפילו] בעבר הנהר שהוא למעלה מהשתלשלות עד ששם אדם ובהמה שוין. שוה ומשוה קטן וגדול.

However, as for the souls' descending afterward until they are called "the seed of animal," this is only the level of the spark that is drawn down below, and it is of this [spark] that it is fitting to say so. But its root and source is even "beyond the river," which is above the chain of descending worlds (hishtalshelus), to the point that there man and animal are equal: "Equal, and making small and great equal."

5 וא"כ להמשיך בחי' הדעת בנשמות הנק' זרע בהמה א"צ [אין צריך / אינו צריך] לזה רק בחי' קנין שהיא המשכה מההעלם אל הגלוי

If so, to draw the level of Daas (knowledge) into the souls that are called "the seed of animal," nothing is needed for this but the level of acquisition, which is a drawing from concealment into revelation.

היינו להמשיך משרשן שהוא בעבר הנהר וכו' ששם יש להם דעת גדול מאד רק שזה נעלם לגמרי מהנצוץ המלוכש בבי"ע וצריך להמשיך משם מההעלם אל הגלוי.

That is, to draw from their root, which is "beyond the river," and so on, for there they have very great Daas, only it is entirely hidden from the spark that is enclothed in [the worlds of] Beriah (Creation), Yetzirah (Formation) and Asiyah (Action), and one must draw [it] from there, from concealment into revelation.

וזהו כי תקנה עבד עברי כו'. וזה בנקל יותר מאם היה צריך להיות הויה חדשה ממש:

And this is [the meaning of] "When you acquire a Hebrew servant," etc. And this is easier than if there had to be a truly new coming into being.

שש שנים יעבד

“Six years he shall serve”

1 שש שנים יעבד. פי ע"י המשכת הדעת יוכל להיות בחינת לעבדו להיות עובד אלקים שיש הפרש גדול

בין עובד אלקים לאשר לא עבדו הגם שהוא צדיק כמ"ש בגמ' [בגמרא] הובא בתניא (פי ט"ו)

“Six years he shall serve.” This means: through the drawing down of Daas (knowledge), there can be the level of “serving Him,” to be “one who serves G-d.” For there is a great difference between “one who serves G-d” and “one who has not served Him,” even though he is a tzaddik, as is stated in the Gemara, cited in the Tanya (ch. 15).

והענין דהנה כתיב ימים יוצרו. וכתיב ואברהם זקן בא בימים באינון יומין עלאין.

And the matter [is this]: Now, it is written, “Days were formed,” and it is written, “And Avraham was old, coming with days”: with those supernal days.

והיינו היומין הם לבושים הנעשים להנשמה מהתורה ומצות בכל יום דוקא. ואם חסר יום א' בלא מצוה חסרא לבושא כו'.

That is, the days are garments that are made for the soul from the Torah and mitzvos, every day specifically. And if one day is lacking, without a mitzvah, “the garment is lacking,” etc.

והיינו שלבושים אלו הם כדי שתוכל הנשמה להנות מזיו השכינה ולאשתאבא בגופא דמלכא שזהו ע"י לבושים אלו הנעשים מהתומ"צ [מהתורה ומצות] ששרשן מאד נעלה מבחי' גופא דמלכא ממש רק שירדו להיות לבושים (והוא ע"ד המשכת המשל שעל ידו יושג הנמשל)

That is, these garments exist so that the soul can enjoy the radiance of the Shechinah (Divine Presence) and “be absorbed into the body of the King.” This is through these garments made from the Torah and mitzvos, whose root is far loftier than the level of the very “body of the King”; only, they descended to become garments (this is like the drawing down of a parable, through which the thing it illustrates is grasped).

וכיון שכך הוא דוקא כשנעשו בכל יום שתחת הזמן דוקא שהלבושים נמשכו משרשן שלמעלה מהזמן להתלבש בבחי' הזמן כדי שתוכל הנשמה להשיגם.

And since this is so, [it is] specifically when they are made every day, which is beneath time specifically, that the garments have been drawn from their root, which is above time, to be clothed in the level of time, so that the soul can grasp them.

משא"כ כמו שהן בשרשן ומקורן למעלה מהזמן אין ביכולת הנשמה להשיגם במכ"ש [במכל שכן] וק"ו [וקל וחומר] שאינה יכולה להשיג הזיו בלתי הלבוש כו' וכ"ש [וכל שכן] המצוה עצמה. רק ע"י שהמצוה ירדה להיות בבחי' לבוש ומשל יכולה להשיגה ועל ידה תשיג הזיו כו'

But as they are in their root and source, above time, the soul is not able to grasp them, all the more so and a fortiori from [the fact] that it cannot grasp the radiance without the garment, etc.; and all the more so the mitzvah itself. Only because the mitzvah descended to be in the level of a garment and a parable can [the soul] grasp it, and through it, it will grasp the radiance, etc.

ולכן נק' יומין שנתלבשו בבחי' הזמן שאז יכולת הנשמה להשיגה

Therefore they are called "days": they have been clothed in the level of time, for then the soul is able to grasp it.

(ועמ"ש בד"ה בשעה שהקדימו ישראל נעשה ע"פ עת לכל חפץ תחת השמים כו').

(And see what is explained in the maamar beginning "At the time when Israel put 'we will do' first," on [the verse] "A time for every desire under the heavens," etc.)

וזהו והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים. פ"י צרור כמו שצוררים אבן במרגמה. ועי"ז זורקים אותו למעלה.

And this is [the meaning of] "And the soul of my lord shall be bound up in the bond of life." "Bond" (tzeror) is as when one binds a stone in a sling, and through this one throws it upward.

כך כדי שתהיה הנשמה עולה מעלה מעלה במקור החיים הוא ע"י היומין ולבושין דתומ"צ [דתורה ומצות].

So too, for the soul to rise higher and higher into the source of life, [this] is through the days and garments of Torah and mitzvos.

וזהו ענין שש שנים יעבד. השש שנים הם הזמן שית אלפי שני דהוי עלמא שבמשך זמן זה ניתן קיום התומ"צ [התורה ומצות]. כי היום לעשותם כל משך זמן הנ"ל:

And this is the meaning of "Six years he shall serve." The six years are the time of the "six thousand years that the world exists," for during this time the fulfillment of Torah and mitzvos has been given. For "today, to do them" [applies to] the whole length of the time mentioned above.

2 אך פ"י וענין יעבד הוא לשון עבוד עורות. שע"י העבוד משתנים הרבה למעליותא כך בענין לבושים הנ"ל צריך להיות עבוד שצריך לנקותן מכל פסולת הנופל בהן ולרחוץ ולכבס אותן

But the meaning and concept of "yaavod" (he shall serve) is a term [for] the tanning (ibbud) of hides, for through the tanning they change greatly for the better. So too with the garments mentioned above: there must be a tanning, for they must be cleansed of all the waste that falls into them, and be washed and laundered.

וכמשל הלבוש הגשמי שרוחצין ומכבסין אותו במים טהורים אזי יהיה צח ונקי משא"כ אם לא יכבסו אותן לא יהיו נקיים ויפים.

As in the analogy of a physical garment, which is washed and laundered in pure water: then it will be bright and clean. But if they are not laundered, they will not be clean and beautiful.

3 וזהו ההפרש בין עובד אלקים לאשר לא עבדו. ועבוד וכבוס זה הוא ע"י התהפכות המדות מחשוכא לנהורא וממרירו למיתקו והתהפכות המדות הוא ע"י מי הדעת שהדעת היא פנימיות המדות

And this is the difference between "one who serves G-d" and "one who has not served Him." And this tanning and laundering is through the transformation of the emotive attributes (middos) from darkness to light and from bitter to sweet. And the transformation of the middos is through the waters of Daas (knowledge), for Daas is the inner dimension (pnimiyus) of the middos.

והיינו ג"כ ע"י משה רעיא מהימנא שנאמר בו ונתתי עשב כו'. וגם מרחיצין ומכבסין במים עליונים מעבר הנהר כו'.

And this is also through Moshe, the faithful shepherd, of whom it is said, "And I will give grass," etc. And he also washes and launders them in supernal waters from beyond the river, etc.

וכמ"ש כעדר הרחלים (שהם זרע בהמה) שעלו מן הרחצה כו' רוחצות בחלב. (עמ"ש ע"פ שיניך כעדר הרחלים כו' ע"ש).

As it is written, "Like a flock of ewes (which are the seed of animal) that have come up from the washing," etc., "washing in milk." (See what is explained on [the verse] "Your teeth are like a flock of ewes," etc.; see there.)

וזהו ענין לבון הלכתא כו'. וזהו ע"י התפלה שאז הוא שעת הכושר להיות גילוי הדעת בהתבוננות כו' וכמו שאנו אומרים בש"ע [בשמונה עשרה] אתה חונן לאדם דעת כו'

And this is the concept of "the whitening (libun) of the halachah," etc. And this is through prayer, for then is the opportune time for the revelation of Daas through contemplation, etc., as we say in the Shemoneh Esrei, "You graciously grant man knowledge," etc.

וע"ז נזדככו הלבושים ולכן נק' התפלה עולת תמיד שהתומ"צ [שהתורה ומצות] של כל היום עולים לה' ע"י התפלה.

And through this the garments are refined. Therefore prayer is called the "continual burnt-offering" (olas tamid), for the Torah and mitzvos of the whole day ascend (olim) to G-d through prayer.

4 והיינו לפי שע"י התפלה הם מתעבדים ומיתקנים. וכ"ז [וכל זה] הוא בשית אלפי שני דהוי עלמא. וזהו שש שנים יעבד וע"ז אמרו צדיקים אין להם מנוחה ילכו מחיל אל חיל וכו'.

That is, because through prayer they are tanned and rectified. And all this is in the "six thousand years that the world exists." And this is "Six years he shall serve." And of this they said, "Tzaddikim have no rest: 'they go from strength to strength,'" etc.

אבל ובשביעית באלף השביעי יצא לחפשי חנם. חנם בלא מצות שאז יהיה מנוחה לחיי העולמים שאין עוד עלייה למעלה הימנה:

But "and in the seventh"—in the seventh millennium—"he shall go out free, for nothing." "For nothing" (chinam): without mitzvos, for then there will be rest for life everlasting, for there is no further ascent higher than it.

5 הגה"ה [הגהה]

Gloss.

6 עיין בתניא פ' מ"ו ע"פ בהמות הייתי עמך כו' ולא ארגיש כו'

See in the Tanya, ch. 46, on [the verse] "I was as beasts with You," etc., "and I do not feel," etc.

ומ"ש בהמות לשון רבים לרמז כי לפניו ית' כח בחי' דעת עליון הכולל חו"ג [חסד וגבורה] נדמה כבהמות כו' עכ"ל [עד כאן לשונו]. ולכאורה קשה למ"ש [לפי מה שכתוב] שאפי' [שאפילו] ד"ת [דעת תחתון] דאצי' נקי זרע אדם.

"And that it says 'beasts' in the plural is to allude that before Him, may He be blessed, even the level of Higher Daas (Daas Elyon), which includes Chesed (kindness) and Gevurah (restraint), is likened to beasts," etc. End of quotation. Now, seemingly this is difficult according to what was explained, that even the Lower Daas (Daas Tachton) of the World of Atzilus (Emanation) is called "the seed of man."

7 ואיך גם ד"ע [דעת עליון] נקי בהמה. אך הענין יובן ממ"ש ע"פ מים רבים בענין שלעתיד יאמרו ליצחק כי אתה אבינו.

And how can even Higher Daas (Daas Elyon) be called "beast"? But the matter will be understood from what is explained on [the verse] "Many waters," concerning [the teaching] that in the future they will say to Yitzchak, "For you are our father."

ורבקה היא מלשון רבקה של שלש בקר כו'.

And Rivkah is from the term "a team (rivkah) of cattle, three by three," etc.

והענין כי אף שבחי' אדם דאצי' הוא למעלה מבחי' ב"ע שנק' בהמה. אך יש כ' בחי' מדות היינו שיש מדות הנמשכים מן השכל ויש מדות שלמעלה מהשכל ונק' טורי חשוכא מדות שבכתר והם נמשכים דוקא ע"י דעת העליון שהוא מקבל מהכתר כי עומד בקו האמצעי תחת הכתר.

And the explanation is that although the level of "man" of the World of Atzilus (Emanation) is above the level of the Worlds of Beriah (Creation), Yetzirah (Formation) and Asiyah (Action), which are called "beast," there are, however, two levels of emotive attributes (middos): that is, there are middos drawn from the intellect, and there are middos that are above the intellect, which are called "mountains of darkness" (turei chashocha), the middos within Keser (the Crown). And they are drawn specifically through Higher Daas, which receives from Keser, for it stands in the middle line, beneath Keser.

8 ויש בחי' דעת שממשיך הבינה אל המדות כו' ובחי' המדות שלמעלה מהשכל נק' בהמה רבה שלמעלה מבחי' אדם.

And there is a level of Daas (knowledge) that draws Binah (understanding) into the emotive attributes (middos), etc. And the level of the middos that are above the intellect is called the “great beast” (behemah rabbah), which is above the level of “man.”

ואמנם לגבי א"ס ב"ה נק' גם בחי' זו שלמעלה מהשכל בשם בהמה ממש כפשוטו שח"ע [שחכמה עילאה] נק' עשי' [עשיה] גופנית כנ"ל.

However, relative to the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, even this level that is above the intellect is called by the name “beast,” literally, in its plain sense, for the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah) is called “physical action,” as [mentioned] above.

ולכן גם ד"ע [דעת עליון] נק' בהמה וכענין כתר עליון אע"ג [אף על גב] דאיהו אור צח אוכם אוכם הוא כו' ועמ"ש בפי' עקב ע"פ ויאכילך את המן כו':

Therefore even Higher Daas (Daas Elyon) is called “beast.” And [it is] like the matter of the supernal Keser (the Crown): “although it is a pure light, it is black, black,” etc. And see what is explained in Parshas Eikev on [the verse] “And He fed you the manna,” etc.

ביאור על הנ"ל

“An explanation of the above”

1 ביאור על הנ"ל

An explanation of the above.

2 ואלה המשפטים כו'. הנה נאמר וזרעתי את בית ישראל זרע אדם וזרע בהמה. בהמה בגימטריא כ"ן [שם] כ"ן] נשמות דבריה.

“And these are the ordinances,” etc. Now, it is said, “And I will sow the house of Israel with the seed of man and the seed of animal.” “Animal” (behemah) has the numerical value of BaN [fifty-two]: souls of the World of Beriah (Creation).

אדם מ"ה [שם מ"ה] נשמות דאצי" ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם. עולם הכסא הוא עולם הבריאה ששם הוא בחי' בהמה פני אריה כו'.

“Man” (adam) is MaH [forty-five]: souls of the World of Atzilus (Emanation). And “upon the likeness of the throne [was] a likeness like the appearance of a man.” The world of the Throne is the World of Beriah, where there is the level of “animal”: “the face of a lion,” etc.

מחנה מיכאל כאריה ישאג שלגבי מעלה נחשב בבחי' בלי דעת הגם שלגבי מטה נחשב הדעת גדול. [This is] the camp of Michael, “like a lion he roars,” which relative to above is reckoned at the level of [being] without Daas (knowledge), even though relative to below the Daas is reckoned great.

3 ואדם שבמרכבה הוא הדעת שמלוכש בבריה. וזהו אדם ובהמה תושיע ה'.

And the “man” in the Chariot (Merkavah) is the Daas (knowledge) that is vested in Beriah. And this is [the meaning of] “Man and animal You save, O Havayah.”

אבל אדם דאצי" הוא בחי' אדמה לעליון שאינו רק מהעלם אל הגילוי. אצי" הוא מלשון ויאצל כו' שבמשה היה בהעלם ונתגלה בעי' [בשבועים] זקנים.

But the "man" of Atzilus is the level of "I will be likened to the Most High" (adameh le'elyon), which is only from concealment to revelation. Atzilus is from the expression "And He drew forth (vaya'tzel)," etc.: in Moshe it was in concealment, and it was revealed in the seventy elders.

4 וכך אצי" הוא רק גילוי א"ס ממש להיות חו"ב [חכמה ובינה] מלמעלה לאו דאית לך צדק ידיעא כו' אלא לאחזאה כו'

So too, Atzilus is only a revelation of the very Infinite One (Ein Sof), so that there be Chochmah (wisdom) and Binah (understanding) from above: "not that You have a known righteousness," etc., "but to show," etc.

היינו להיות גילוי והגילוי הוא מעין ההעלם עליון שלמעלה מבחי' חכמה כו' ובא לידי גילוי בחכמה.

That is, so that there be revelation; and the revelation is akin to the supernal concealment that is above the level of Chochmah, etc., and [that concealment] comes to revelation in Chochmah.

משא"כ בבריאה התחדשות יש מאין כמ"ש באברהם ואנכי עפר ואפר כו'.

Whereas in the World of Beriah (Creation) [there is] a new coming-into-being, something from nothing, as it is written of Avraham, "And I am dust and ashes," etc.

והנה כדי שיהי' [שיהיה] כח לבהמה לעלות צ"ל השפעה מלמעלה מבחי' עשב (ע"ב [שם ע"ב] שיי"ן מרפ"ח נצוצים שיי"ן גי' קוויז).

Now, in order that the animal have the power to ascend, there must be an influence from above, from the level of "grass" (esev) (Ayin-Beis [seventy-two] [and] shin; from the 288 sparks; shin, three lines).

עשב בשדך חקל תפוחין כמו עשב הצומח מכח הצומח שבארץ שהוא רוחני כך הארה נצמחת מלמעלה מכח הרוחני מא"ס. וזהו ונתתי א"ס בעצמו ומתחלה בשדך בהמות בהררי אלף מצמיח חציר לבהמה.

"Grass in your field": the Field of Apples (chakal tapuchin). Just as grass grows from the power of growth in the earth, which is spiritual, so the illumination grows from above, from the spiritual power, from the Infinite One. And this is [the meaning of] "And I will give": the Infinite One Himself; and first "in your field": "the animals (behemos) on a thousand mountains"; "He causes grass (chatzir) to grow for the animal."

5 ואח"כ לבהמתך פני אריה כו' ומ"מ עשב הוא לפי עבודת האדם מבחי' מ"ה [שם מ"ה] שהוא הממשיך וע"פ עבודת האדם מלמטה ג"כ.

And afterward, "for your animals": "the face of a lion," etc. Nevertheless, the "grass" is according to the service of the man (adam) from the level of MaH, who is the one who draws [it] down, and also according to the service of man from below.

כי לפי ערך המ"ן [המ"ן נוקבין] כך הוא המ"ד [המ"ן דוכרין] והוא ענין תורה ותפלה שע"י התורה נעשית התפלה זכה וכמו"כ [וכמו כן] ע"י התורה מתבררת התפלה כו'.

For according to the measure of the mayin nukvin (feminine waters), so are the mayin duchrin (masculine waters). And this is the matter of Torah and prayer: through the Torah, prayer becomes pure; and likewise, through the Torah, prayer is refined, etc.

ובחי' עשב זה הוא בחי' דעת והרגשה קיום המדות וחיותן כי יש דעת עליון ודעת תחתון.

And this level of "grass" is the level of Daas (knowledge) and feeling, the sustaining of the emotive attributes (middos) and their life-force. For there is a Higher Daas and a Lower Daas.

אל דעות הוי'. דעת עליון הוא המזווג חו"ב [חכמה ובינה]. ודעת תחתון אחורי כתפין שמתפשט בפנימיות המדות כו'.

"Havayah is a G-d of knowledges (de'os)." Higher Daas is what unites Chochmah (wisdom) and Binah (understanding); and Lower Daas [is] "behind the shoulders" (achorei kesefin), which spreads into the inner dimension (pnimiyus) of the emotive attributes, etc.,

להיות מזון לבהמה להעלותה מבי"ע (ובבריאה ג"כ ת"ח [תלמיד חכם / תלמידי חכמים] ומ"מ הם בחי' בהמה כי תלמוד בבריאה).

to be food for the animal, to raise it up from the Worlds of Beriah (Creation), Yetzirah (Formation) and Asiyah (Action). (And in Beriah, too, there are Torah scholars, and nevertheless they are the level of "animal," for Talmud is in Beriah.)

והוא ע"י כי תקנה קנין הוא באצ"י שהוא מההעלם אל הגילוי כמאמר ברוך עושה. ברוך יוצר. ברוך בורא. ברוך קונה.

And this is through "If you buy" (ki sikneh): acquisition (kinyan) is in the World of Atzilus (Emanation), which is from concealment to revelation, as in the saying, "Blessed is your Maker (Oseich); blessed is your Former (Yotzeich); blessed is your Creator (Boreich); blessed is your Acquirer (Koneich)."

והנה אצ"י הוא ענין מ"ש ביוסף לעשות מלאכתו. ותרגום למבדק בכתבי חושבניה שעם היות שעסק בצרכי עוה"ז אינם מבלבלים מחשבתו מלהיות מרכבה אפי' [אפילו] באותה שעה ממש וזהו נשמה דאצילות ובורא בריאה התחדשות מאין ליש כי שרש האדם הוא מאצ"י.

Now, Atzilus is the matter of what is written of Yosef, "to do his work," and the Targum [renders it] "to examine his account books": that although he was occupied with the needs of this world, they did not distract his thought from being a chariot (merkavah), even at that very moment. And this is a soul of Atzilus. And "Creator" [is] Beriah, a new coming-into-being from nothing to something; for the root of man is from Atzilus.

6 ואפי' [ואפילו] מי שיש לו רק נפש דבריהא מ"מ יש לו בהעלם אפי' [אפילו] חיה ויחידה כי האבות המה היו המרכבה.

And even one who has only a Nefesh of Beriah nevertheless has, in concealment, even Chayah and Yechidah; for the Patriarchs, they were the Chariot (Merkavah).

וכתיב אשר התהלכתי לפניו שמרכבה הוא בטול תמידי ואעפ"כ [ואף על פי כן] יכול להיות למטה כנ"ל גבי יוסף.

And it is written, "before whom I have walked": for a chariot is constant self-nullification (bittul), and even so one can be below, as mentioned above concerning Yosef.

משא"כ בבריהא הוא ע"י כי תקנה המשכה מאצ"י והיינו ע"י בחי' משה שהוא מדעת העליון

Whereas in Beriah, it is through "If you buy": a drawing down from Atzilus, that is, through the level of Moshe, who is from Higher Daas (knowledge),

כי גם בעולמות עליונים צ"ל המשכה זו. והוא ע"י משה רע"מ [רע"א מהימנא] כרועה עדרו ירעה במרעה טוב ונותן מזון. כך משה הוא הממשיך העשב

for in the upper worlds, too, there must be this drawing down. And it is through Moshe, the Ra'aya Mehemna (faithful shepherd): as "a shepherd tends his flock" in good pasture and gives food, so Moshe is the one who draws down the "grass."

כי משה הוא בחי' מ"ה [מה] חכמה כח מ"ה [מה] של הארת מצחא דעתיק.

For Moshe is the level of MaH: Chochmah (wisdom), koach mah ("the power of 'what'"), of the illumination of the Forehead of Atik (Mitzcha de'Atik).

(וזהו משה מ"ה [שם מ"ה] ש"י"ן בג' קווי"ן ומברר הב"ן [השם ב"ן] והוא מבחי' דעת עליון שלמעלה מן ההשתלשלות ונקי' לפניך נגלו כל תעלומות סתרי כל חי גלוי וידוע כו' שגילויין וידיעתן אינה לפי ערך ההשתלשלות להיות צופה ומביט אפילו בדברים מגושמים בחי' בהמה כו' בע"ח [בעלי חיים] הגשמיים כו')

(And this is [the meaning of] Moshe: MaH [with] shin, in three lines; and he refines the BaN. And he is from the level of Higher Daas, which is above the chain of descending worlds (hishtalshelus), and [it] is called "Before You all hidden things are revealed," "the secrets of every living being," "revealed and known," etc.; for their revealing and knowing are not commensurate with the hishtalshelus, so as to watch and gaze even at gross material things, the level of "animal," etc., physical living creatures, etc.)

ולפי שמשה מבחי' דעת עליון שלמעלה גם מאצי'. לכך הוא דוקא יכול להמשיך הדעת גם בבי"ע):

And because Moshe is from the level of Higher Daas, which is above even Atzilus, therefore he specifically is able to draw down Daas even into Beriah, Yetzirah and Asiyah.)

7 והנה משה הוא משמטה ראשונה כי מן המים משיתיהו. מן המים משמטה ראשונה. וזהו ונחנו מה כי תלינו עלינו שאין לכם שייכות כו'.

Now, Moshe is from the first Shemitah (sabbatical cycle), for "I drew him out of the water." "Out of the water": from the first Shemitah. And this is [the meaning of] "And what (mah) are we, that you complain against us?": that you have no connection [with us], etc.

אך מן המים אינו מרומז רק משיתיהו ותרגומו שחלתיה לשון המשכה שנמשך מהעולם תיבת גומא כו'.

But "out of the water" is not alluded to [in his name], only "I drew him" (meshisihu); and its Targum is shechalteih, an expression of drawing: that he was drawn from concealment, the ark of bulrushes (teivas gome), etc.

8 ולכן יש לו כח להמשיך העשב שהוא מרפ"ח נצוצין שנפלו מעולם התהו להיות מזון כו'

Therefore he has the power to draw down the "grass," which is from the 288 sparks that fell from the World of Tohu (Chaos), to be food, etc.

והכל הוא בשביל ישראל שגם ישראל נק' עברי עבר הנהר הוא היוצא מעדן חכמה להשקות את הג'ן סדרי דאורייתא.

And everything is for the sake of Israel; for Israel too are called Ivri (Hebrew): ever hanahar ("the other side of the river"), [the river] that goes out from Eden, Chochmah (wisdom), to water the gan (garden), the fifty-three (GaN) sections of the Torah.

9 ועבר הנהר הוא בחי' מקיף למעלה מהשתלשלות מעלה ומטה. וכמשל כדור הארץ שאין בו מעלה ומטה ודורים בו מלמעלה ומלמטה ולא שייך לומר שהדורים מלמטה הולכים בראשם למטה כו'.

And "the other side of the river" is the level of a makif (that which encompasses), above the chain of descending worlds (hishtalshelus) of above and below. And it is like the analogy of the globe of the earth, which has no above and below: people dwell on it above and below, and one cannot say that those who dwell below walk with their heads downward, etc.

וזהו בבחי' העיגולים ודוקא באור ישר בפנימיות יש התחלקות ראש ורגלים תלת חללין דגולגלתא. משא"כ בעגולים סוכ"ע.

And this is in the level of the Circles (iggulim). And specifically in the straight light (or yashar), in the inner dimension (pnimiyus), is there a division of head and feet: the three cavities of the skull (gulgalta). Whereas in the Circles, [it is] the light that encompasses all worlds (sovev kol almin).

10 ומאחר שהם בחי' עברי לכן נמשך בהם בחי' עשב להיות שמקום גבוה דוקא הוא שיורד למקום נמוך.

And since they are the level of Ivri, therefore the level of "grass" is drawn down into them, because it is specifically a high place that descends to a low place.

ולכן אומרים המלאכים שירה כדי להמשיך קדוש קדוש כו'

Therefore the angels recite song, in order to draw down "Holy, holy," etc.

וקדושתא דא מעילא ותתא כחדא הוא מפני שישראל עלו במחשבה למעלה מן המלאכים שהן בחי' דבור שהן כלים חיצונים ביצירה ומלאכים דבריהם הם יצירה דבריהם שמה שחושב הוא מדבר.

And this sanctification, from above and below as one, is because Israel arose in thought, above the angels, who are the level of speech, which are outer vessels in the World of Yetzirah (Formation); and the angels of the World of Beriah (Creation) are the Yetzirah of Beriah, for whatever [an angel] thinks, he speaks.

ולכן נשמות ישראל יוכלו להתלבש בגוף. משא"כ המלאכים שקטרגו וירדו לגוף נפלו למטה והנשמה
 אע"פ [אף על פי] שמתלבשת בגוף מ"מ זוכרת את ה' כו'

Therefore the souls of Israel are able to be vested in a body. Whereas the angels who brought accusation and descended into a body fell down. And the soul, although it is vested in a body, nevertheless remembers G-d, etc.

אך מ"מ כשמלובשת בגוף נק' בחי' יעקב ומדרגתה למטה מן המלאכים (כי יש ב' בחי' יעקב וישראל)
 והיא בחי' עשייה שאינה במלאכים

Yet even so, when it is vested in a body it is called the level of Yaakov, and its rank is below the angels (for there are two levels, Yaakov and Yisrael); and it is the level of action (asiyah), which is not in the angels.

שעשייה הוא כח אחר שאינו כמו הדבור שמלביש את המחשבה שבשעה שמדבר אינו יכול לחשוב
 בלתי מה שמדבר משא"כ עשייה כו'. ומחשבה ודבור בחי' בריאה יצירה בחי' לבושין דמנייהו פרחין
 נשמתין כו'.

For action is a different power, which is not like speech, which enclothes thought, so that while one speaks one cannot think anything other than what one is speaking; whereas action is not so, etc. And thought and speech, the levels of Beriah [and] Yetzirah, are the level of garments, "from which souls fly forth," etc.

11 וגופין בחי' אצי' כמשל כח הראיה שמתפשט בעין כו'. ולכן בקדושה עילא ותתא כחדא כי ישראל הם
 למעלה ולמטה ובתוכם מלאכים דבור שהם ממוצעים כו'

And "bodies" are the level of the World of Atzilus (Emanation), like the analogy of the power of sight, which spreads into the eye, etc. Therefore in the Kedushah [it is] above and below as one; for Israel are above and below, and in their midst [are] the angels, speech, which are intermediaries, etc.

וג"פ [וגי פעמים] קדוש הם ג"כ אל שדי. אל אדני. אל הוי"ה. אל הוא ל"א קוצי דשערי וקדוש גדל פרע שער ראשו ת"י נימין כוי וכולן בחי' גי חללי דגולגלתא דא"א כוי וכל זה מבחי' משה דעת פנימיות המדות.

And the three times "Holy" are also El Sha-dai, El Ado-nai, El Havayah. El is the thirty-one (LA) locks of hair; and "holy," "let the locks of the hair of his head grow long," [is] the 410 (TY) strands, etc. And all of them are the level of the three cavities of the skull (gulgalta) of Arich Anpin, etc. And all this is from the level of Moshe: Daas (knowledge), the inner dimension (pnimiyus) of the emotive attributes (middos).

12 וזהו שמושה משה לא פסיק טעמא. כי אברהם שבכריאה ושכאצילות אינם מסוג א' שבכריאה התחדשות ואנכי עפר ואפר כוי.

And this is [why], in "Moshe, Moshe," the cantillation does not pause (lo pasik ta'ama). For the Avraham in Beriah and [the one] in Atzilus are not of one kind; for in Beriah [there is] a new coming-into-being, and "I am dust and ashes," etc.

אבל משה שכאצילות ושבכריאה שוין כי הוא בחי' פנימיות והוא בחינת קו וחוט האור א"ס שבכל העולמות שוה כוי. (עיין בהרמ"ז [בהרב משה זכות] פ' תרומה בדף קל"ד ב'):

But the Moshe in Atzilus and [the one] in Beriah are equal, for he is the level of the inner dimension (pnimiyus); and he is the level of the kav (line of light) and thread of the Infinite Light (Or Ein Sof), which is equal in all the worlds, etc. (See the Ramaz, Parshas Terumah, on folio 134b.)

13 שש שנים יעבד. בחי' עורות עבודין שעלו מן הרחצה רוחצות ריחוף ולבון כי שש שנים שית אלפי שנין בחינת לבושין ואברהם בא בימים יומין עלאין.

"Six years he shall serve" (ya'avod): the level of tanned (avudin) hides, "that have come up from the washing," "washed," washing and whitening. For "six years" [are] the six thousand years, the level of garments; and "Avraham came into days": the supernal days.

ויקרב ימי דוד אינון יומין כוי. זכאין מרי דתיוכתא כוי.

"And the days of David drew near": those days, etc. "Fortunate are the masters of teshuvah (return)," etc.

ולכאורה הלא הדבר תלוי במצות ומע"ט [ומעשים טובים]. ומה ענין ליומין להיות לבושין.

But seemingly, does the matter not depend on mitzvos and good deeds? So what does "days" have to do with being garments?

אך הנה כתיב והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים כו'. וכמו שצריך להיות צרור לזורקו למעלה כצרור אבן במרגמה כו' וגם ע"י לבושין שהוא בחי' מסך יכול לראות אור הבהיר מה שאין יכול לראות בלא מסך כו'.

But it is written, "And the soul of my lord shall be bound up in the bundle of life," etc. And just as it must be bound up in order to throw it upward, "as a stone bound in a sling," etc.; and also, through garments, which are the level of a screen (masach), one can see the bright light, which one cannot see without a screen, etc.

14 והנה תומ"צ [תורה ומצות] כמו שהם למעלה אור בהיר וצריך להתגשם ולבא מלמעלה מהזמן לתוך הזמן ולכן הזמן דוקא הם הלבושין.

Now, Torah and mitzvos as they are above are a bright light, and they need to become material and come from above time into time; therefore it is time, specifically, that is the garments.

אך שלא ישאר למטה לזה צ"ל עבוד עורות וריחוץ והכל הוא ע"י משה רע"מ [רעיא מהימנא] שהוא מאכיל ומשקה הצאן וגם מרחיץ אותן כו'. והיינו ע"י התפלה אהוי"ר [אהבה ויראה] גדפין כו'.

But so that it should not remain below, for this there must be the tanning of hides and washing. And everything is through Moshe, the Ra'aya Mehemna (faithful shepherd), who feeds and waters the sheep and also washes them, etc. That is, through prayer: love and awe, [which are] "wings," etc.

15 ובשביעית יצא לחפשי חנם. חנם בלא מצות. כי יש מאן דאמר מצות בטלות לע"ל [לעתיד לבוא] ולא קיי"ל [קיימא לן] הכי

"And in the seventh he shall go out free, for nothing (chinam)." "For nothing": without mitzvos. For there is one who says that mitzvos will be nullified in the Time to Come, and we do not hold so.

אעפ"כ [אף על פי כן] המצות יהיו באופן אחר כי יהיו קרבנות כמ"ש ביחזקאל ולא כמו עכשיו ילכו מחיל אל חיל עליות וירידות אלא מנוחה לחיי העולמים:

Nevertheless, the mitzvos will be in a different manner, for there will be sacrifices, as is written in Yechezkel; and not as now, [when] "they go from strength to strength," ascents and descents, but rather rest for life everlasting.

16 וזהו ואלה המשפטים מלשון כמשפט הראשון כהלכתא קדמייתא הלכות הליוך כו'. אשר תשים לפניהם בפנימיותם פנימיות המדות מבחי' משה והיה זה אחר מ"ת [מתן תורה] שאמרו ישראל למשה דבר אתה ונשמעה כו':

And this is [the meaning of] “And these are the ordinances (mishpatim)”: from the expression “according to the former manner (kamishpat harishon),” [rendered] “according to the former way (kehilchesa kadmaysa)”; halachos, [from] going (hiluch), etc. “That you shall set before them (lifneihem)”: in their inner being (bifnimiyusam), the inner dimension (pnimiyus) of the emotive attributes (middos), from the level of Moshe. And this was after the giving of the Torah, when Israel said to Moshe, “You speak, and we will hear,” etc.

ויראו את אלקי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר כו'

“And they saw the G-d of Israel, and under His feet”

1 ויראו את אלקי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר כו'. הנה ענין תחת רגליו הוא כמ"ש ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם כו' ובבחי' כמראה אדם שייך יד ורגל.

“And they saw the G-d of Israel, and under His feet was like the work of the brick of sapphire,” etc. Now, the matter of “under His feet” is as it is written, “And upon the likeness of the Throne was a likeness like the appearance of a man,” etc.; and at the level of “like the appearance of a man,” hand and foot are applicable.

והוא מ"ש אח"כ ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו. אך צ"ל איך שייך לומר כן באלקות והלא אין לו גוף ולא דמות הגוף.

This is what is written afterward: “And to the nobles of the Children of Israel He did not send forth His hand.” But this must be understood: how can one say this of G-dliness? Surely He has no body and no likeness of a body!

2 והענין דהנה כתיב אני הוי"ה לא שניתני. פי' שאין שום שינוי אצלו ית' בין קודם בריאת העולם והשתלשלות עולמות עליונים ובין לאחר בריאת העולם וכמאמר אתה הוא קודם שנברא כו'.

The explanation is as follows. It is written, “I, Havayah, have not changed.” This means that there is no change whatsoever with Him, may He be blessed, between [the time] before the creation of the world and the chain of descent (hishtalshelus) of the higher worlds, and [the time] after the creation of the world; as in the saying, “You are He before [the world] was created,” etc.

והיינו לפי שמקור התהוות כל העולמות הוא רק מבחי' מלכותו ית' שהוא רק בחי' הארה בעלמא דהיינו מה שמלך שמו נקרא עליהם.

That is because the source from which all the worlds come into being is only from the level of His Malchus (sovereignty), may He be blessed, which is merely the level of a radiance, namely, that His Name “King” is called upon them.

3 ולכן אין זה פועל שום שנוי ח"ו [חס ושלום] במהותו ועצמותו. וכמו שאין אור וזיו השמש המאיר לארץ ולדרים עליה פועל שינוי בעצם מאור השמש ע"י המשכת האור להיותו רק הארה כו'.

Therefore this effects no change at all, G-d forbid, in His Being and Essence; just as the light and brilliance of the sun, which shines upon the earth and those who dwell on it, effects no change in the luminary of the sun itself through the drawing forth of the light, since it is only a radiance, etc.

ונק' ג"כ הארה זו שמו הגדול שעד"מ שמו של האדם אינו נוגע למהותו ועצמותו כו'. אך מ"מ הארה זו היא בחי' א"ס ופשוט בתכלית הפשיטות.

This radiance is also called "His great Name"; for, by way of analogy, a person's name does not touch his being and essence, etc. Nevertheless, this radiance is of the level of the infinite (Ein Sof), and simple with the utmost simplicity.

4 ולכן כדי שיתהוו ממנה בחי' עולמות בגבול ומדה וגם בבחי' התחלקות המדרגות הוא ע"י התלבשות בבחי' כמראה אדם

Therefore, for worlds to come into being from it that are in limit and measure, and also in a state of division into levels, [this] is through [its] enclothing in the level of "like the appearance of a man,"

דהיינו בחינת התלבשות האורות בכלים. ובחי' כמראה אדם הוא בחי' נש"י [נשמות ישראל] כמ"ש אדם אתם כי ישראל עלו במחשבה.

that is, the level of the enclothing of the lights in vessels. And the level of "like the appearance of a man" is the level of the souls of Israel, as it is written, "You are adam (man)," for "Israel arose in [the divine] thought."

5 וכתוב ושכנתי בתוכם בתוכו לא נאמר כו' שהם כלים להשראת שכינתו ית' וכידוע שתכלית הבריאה היה בשביל להיות לו ית' דירה בתחתונים. והיינו לשכון שכינתו בישראל שזהו פי' ישראל עלו במחשבה.

And it is written, "And I will dwell within them"; it does not say "within it," etc., for they are vessels for the resting of His Shechinah (Divine Presence), may He be blessed. As is known, the purpose of creation was in order that He, may He be blessed, have a dwelling place among the lower realms; that is, to make His Shechinah dwell in Israel. And this is the meaning of "Israel arose in [the divine] thought."

6 וזהו מכון לשבתך פעלת ה' ועכשיו השראה זו רק בנשמות ישראל ולא בגופים שלהם מפני שבא נחש על חוה והטיל זוהמא.

This is [the meaning of] “the place of Your dwelling, which You, Havayah, have made.” Now, at present, this resting [of the Shechinah] is only in the souls of Israel and not in their bodies, because the serpent came upon Chavah and cast filth [into her].

ואף שבמתן תורה פסקה זוהמתן. אך ע"י חטא העגל ושאר העונות חזרה הזוהמא בהגופים שלהם.

And although at the Giving of the Torah their filth ceased, through the sin of the [Golden] Calf and the other sins the filth returned to their bodies.

שהגוף נקי משכא דחויא. אבל לא בנשמתם כי חלק ה' ממש עמו וכנודע שהנשמה א"צ [אין צריך] / אינו צריך תקון לעצמה.

For the body is called “the skin of the serpent.” But [it did] not [return] to their souls, for “the portion of Havayah” is, literally, “His people”; and as is known, the soul does not need rectification for itself.

אבל לעתיד שיזדככו גם הגופים וכמ"ש ועצמותיך יחליץ וכתוב ואת רוח הטומאה אעביר כו'. אז כתיב ונגלה כבוד הוי"ה וראו כל בשר

But in the time to come, when the bodies too will be refined, as it is written, “And He will invigorate your bones,” and it is written, “And I will remove the spirit of impurity,” etc., then it is written, “And the glory of Havayah will be revealed, and all flesh will see,”

כי יזדכך החומר עד שיהי [שיהיה] בחי גילוי אלקות גם בגופים משא"כ עכשיו אין הגלוי רק בנשמות בלבד.

for the physical matter will be refined until there is a revelation of G-dliness in the bodies too; whereas now the revelation is only in the souls alone.

7 והנה בחי גלוי אלקות בנש"י [בנשמות ישראל] הנה הוא נמשך בציור אדם. וזהו אדם אתם פי' עד"מ משכן הנשמה פרטית באיברי הגוף שהוא ג"כ בציור אדם כמו אור השכל שורה במוח דוקא והמדות בלב כו'.

Now, the revelation of G-dliness in the souls of Israel is drawn forth in the form of a man. This is [the meaning of] “You are adam (man).” This means: [it is,] by way of analogy, like the dwelling of the individual soul in the limbs of the body, which is also in the form of a man; just as the light of the intellect rests specifically in the brain, and the emotive attributes (middos) in the heart, etc.

8 וחיצוניות המדות בידיים חסד דרועא ימינא כו'. ודרך פרט הן הנה רמ"ח אברים פרטיים שמתחלקת הארת הנשמה בהן ודרך כלל נחלקין לג' קווין דרועא ימינא ושמאלא והגוף באמצע.

And the outer dimension (chitzoniyus) of the emotive attributes is in the hands: "Chesed (kindness) is the right arm," etc. In detail, they are the 248 individual limbs among which the radiance of the soul is divided; and in general they are divided into three lines: the right arm, the left, and the body in the middle.

כמו"כ [כמו כן] יובן למעלה בבחי' גלוי אלקות בנש"י [בנשמות ישראל] דכתיב נודע בשערים בעלה בכל חד לפום מאי דמשער בלביה.

So too is it to be understood above, regarding the revelation of G-dliness in the souls of Israel, as it is written, "Her husband is known in the gates (she'arim)": in each one according to what he measures (meshaer) in his heart.

9 ויש נשמות שהן מבחי' מוחין שהן כלי לבחי' התורה והן ראשי אלפי ישראל. ויש נשמות שהן כלי לבחי' המדות. ויש נשמות שהן בחי' רגל. אך מ"מ בכולם נאמר נודע בשערים.

There are souls that are from the level of the intellect (mochin), which are vessels for the level of the Torah, and they are "the heads of the thousands of Israel." And there are souls that are vessels for the level of the emotive attributes. And there are souls that are the level of the foot. Nevertheless, of all of them it is said, "known in the gates."

פ"י נודע לשון חבור והתקשרות כדמיון חבור והתקשרות הנשמה בגוף שעם היות שהנשמה היא רוחנית ולמעלה מגדר גוף גשמי אעפ"כ [אף על פי כן] היא מתקשרת ומתלבשת בגוף גשמי.

This means that "known" (noda) is an expression of joining and binding, like the joining and binding of the soul with the body: although the soul is spiritual and above the bounds of a physical body, nevertheless it binds itself to and is enclothed in a physical body.

כמו"כ [כמו כן] נמשך גלוי אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה שלמעלה מבחי' חכמה ומדות להיות שורה ומתלבש בנשמות ישראל שכללותן היא בחינת קומת אדם

So too, the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, which is above the level of Chochmah (wisdom) and emotive attributes, is drawn down to rest and be enclothed in the souls of Israel, whose totality is the level of the full stature of a man.

ואפ"י [ואפילו] בחינת רגל ובחינת עקביים יש בהן מעלה יתירה שמעמידין את הראש כו' ומוליכים אותו ממקום למקום משא"כ ככח הראש לבדו בלתי הרגל ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] והוי שפל רוח בפני כל אדם כו'.

And even the level of the foot and the level of the heels have a special virtue: they hold up the head, etc., and carry it from place to place, which is not within the power of the head alone, without the foot. Therefore our Sages, of blessed memory, said, "Be of lowly spirit before every man," etc.

10 וזהו שנאמר בו ית' כמראה אדם בכ"ף הדמיון. כי באמת לאו מכל אינון מדות איהו כלל וכמ"ש כי לא אדם הוא כו'.

This is why it is said of Him, may He be blessed, "like the appearance of a man," with the kaf of comparison. For in truth "He is not of any of these attributes at all," as it is written, "For He is not a man," etc.

אך שיורד ומתלבש בנש"י [בנשמות ישראל] שהן בחי' ציור אדם א"כ מצד התלבשות זו נאמר בו ית' כמראה אדם כו'. וזהו מ"ש ועשיתם אתם וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] כאלו עשאוני:

But [since] He descends and is enclothed in the souls of Israel, which are the level of the form of a man, it follows that by virtue of this enclothing it is said of Him, may He be blessed, "like the appearance of a man," etc. And this is what is written, "And you shall make them," and our Sages, of blessed memory, said, "as though they had made Me."

11 והנה פ"י וענין ועל דמות הכסא דמות אדם מהו ענין הכסא. הענין הוא שכדי שיהיה התהוות הנבראים דב"ע שמלבד שהן בבחי' גבול ומדה עוד זאת הן בחי' יש ודבר נפרד בפ"ע [בפני עצמן]

Now, [as for] the meaning and matter of "And upon the likeness of the Throne was a likeness like the appearance of a man," what is the matter of the Throne? The matter is this: in order for there to be the coming into being of the created beings of [the worlds of] Beriah, Yetzirah and Asiyah (Creation, Formation and Action), which, besides being in limit and measure, are furthermore something existent (yesh) and a thing separate unto itself,

לכן א"א להיות התהוות זו ע"י המשכת האור והחיות מבחי' כמראה אדם עצמו שהוא בבחי' בטול בתכלית דבאצ"י איהו וגרמוהי חד ממש אלא הוא ע"י בחי' ישיבת האדם העליון על הכסא.

therefore this coming into being cannot take place through the drawing down of the light and life-force (chayus) from the level of "like the appearance of a man" itself, which is in a state of utter self-nullification (bittul), for in Atzilus (Emanation) "He and His vessels are" truly "one." Rather, it is through the level of the sitting of the supernal man upon the Throne.

כי הנה עד"מ הכסא שאדם יושב עליה שהוא בחי' ירידה והשפלה למטה כך למעלה כתיב וישב ה' מלך לעולם.

For, by way of analogy, the throne on which a person sits is a matter of descent and lowering downward; so too above, it is written, "And Havayah sat as King forever (le'olam)."

פי' מלך לעולם היינו להיות המשכת מלכותו ית' למטה להתהוות ב"ע שהן עולמות הנפרדים נקי המשכה זו בחי' ישיבה שהיא השפלה והמשכה

"King le'olam" means: for there to be a drawing down of His Malchus, may He be blessed, below, for the coming into being of Beriah, Yetzirah and Asiyah, which are the separate worlds (olamos). This drawing down is called the level of "sitting," which is a lowering and drawing down;

והיינו ע"י הכסא כס' א' שהוא בחי' לבוש להלביש ולהעלים האור וחיות הנמשך מבחי' אל"ף אלופו של עולם להיות אל מסתתר כדי שיהיה התהוות היש ודבר נפרד.

and this is through the Throne (kisei), kas alef [a covering of the alef], which is the level of a garment, to clothe and conceal the light and life-force drawn from the level of alef, "the Master (aluf) of the world," so that He be "a G-d Who hides Himself," in order that there be the coming into being of the existent (yesh) and separate thing.

12 והנה עד"מ ביושב על הכסא הנה גופו וידיהם למעלה מהכסא רק רגליו הם מושפלים ונמשכים למטה לארץ.

Now, by way of analogy, in one who sits on a throne, his body and hands are above the throne; only his feet are lowered and extend downward to the ground.

כמו"כ [כמו כן] יובן למעלה. בענין על הכסא דמות כמראה אדם שהמשכה ממנו למטה להתהוות הנבראים הוא רק עד"מ מבחי' אחרונה הנקי רגלי וכמ"ש והארץ הדום רגלי:

So too is it to be understood above, regarding "upon the Throne, a likeness like the appearance of a man": the drawing down from it below, for the coming into being of the created beings, is, by way of analogy, only from the last level, which is called "My feet," as it is written, "And the earth is the stool of My feet."

13 וביאור ענין זה דהנה מבואר למעלה דבחי' כמראה אדם היינו נש"י [נשמות ישראל]. והנה הם הנקראים בנים לה' וברא כרעא דאבוה שהוא בחי' רגל וכמ"ש שש מאות אלף רגלי העם כו'.

The explanation of this matter: it was explained above that the level of "like the appearance of a man" is the souls of Israel. Now, they are the ones called "children to Havayah," and "a son is the leg of his father," which is the level of the foot, as it is written, "Six hundred thousand on foot (raglei) are the people," etc.

כי כמו עד"מ הרגל בטלה אצל הראש לכל אשר יחפוץ יטנו. כך כללות נשמות ישראל יש בהן בחי' בטול זה בטבע תולדותם אליו ית'

For just as, by way of analogy, the foot is nullified to the head, [which] "turns it wherever it wishes," so too the souls of Israel as a whole possess this level of self-nullification (bittul) toward Him, may He be blessed, by their inborn nature.

והיא בחי' אהבה המסותרת שבכל א' מישראל בלי טעם ודעת כלל רק לפי שהן חלק הוי"ה עמו

This is the level of the hidden love that is in every one of Israel, without any reason or knowledge at all, only because they are "the portion of Havayah," "His people,"

כמו הבן שנמשך ממוח האב והיה עצם א' עמו רק שאח"כ נמשך להיות דבר בפ"ע [בפני עצמו].

like the son, who is drawn from the brain of the father and was one essence with him, only that afterward he was drawn forth to become a thing unto himself.

כמו"כ [כמו כן] כתיב שמע ישראל הוי"ה אלהינו שלנו דהיינו שרש הנשמה כמו שהיתה כלולה עדיין במקורה ושרשה היא למעלה מבחי' רגל ובחי' כרעא דאבוה רק מתאחד"י עם מוח האב עד"מ והם דבר א' ממש עם אלהותו ית'.

So too it is written, "Hear, O Israel, Havayah is our G-d": ours, that is, the root of the soul as it was still included in its source and root. It is above the level of the foot and the level of "the leg of his father"; rather, they are united with the brain of the father, by way of analogy, and are literally one thing with His G-dliness, may He be blessed.

14 וזהו הוי"ה אלקינו ממש רק שאח"כ ירדו בהשתלשלות המדרגות להיות בחי' בפ"ע [בפני עצמו] ונק' רגל ואעפ"כ [ואף על פי כן] הוא כרעא דאבוה ממש.

This is "Havayah is our G-d," literally. Only that afterward they descended through the chain of descent (hishtalshelus) of the levels, to become a level unto themselves, and they are called "foot"; and even so, it is literally "the leg of his father."

ולכן יש בהם בחי' הבטול גם אח"כ מצד שרשן כו'. וזהו נשמה שנתת בי טהורה היא אתה בראתה כו'.

Therefore they have the level of self-nullification even afterward, by virtue of their root, etc. And this is [the meaning of] "The soul that You have given within me is pure; You created it," etc.

15 וידוע הקושיא איך שייך לומר טהורה היא קודם שהזכיר בריאתה וגם מה כפל ג' לשונות בראתה יצרתה נפחתה.

The question is well known: how can one say "it is pure" before mentioning its creation? And also, why the repetition of three expressions, "You created it, You formed it, You breathed it"?

אך הענין דפי' טהורה היא הוא כענין שנאמר כאן וכעצם השמים לטהר שהוא בחי' בהירות האור.

But the explanation is that the meaning of "it is pure" (tehorah) is like what is said here, "and like the very essence of the heavens in purity (latohar)," which is the level of the brightness of the light.

16 וכן תרגום צהרים טיהרא וכך שרש הנשמה נמשכה ממקום גבוה מאד. וזהו טהורה היא שנמשכה מבחי' טהירו עלאה שבזוה"ק [שבזוהר הקדוש].

Similarly, the Targum [renders] tzohorayim (noon) [as] tihara. So too, the root of the soul is drawn from a very lofty place. And this is "it is pure": that it is drawn from the level of tehiru ila'ah (the supernal brightness) [mentioned] in the holy Zohar.

והוא ג"כ משארז"ל [מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] דע מאין באת שבחי' אין הוא שמתאחד עם אלהותו יתברך בתכלית וכנ"ל בפ"י הוי"ה אלקינו ממש.

This is also what our Sages, of blessed memory, said: "Know from where (me'ayin) you came," for the level of ayin (nothing) is what is utterly united with His G-dliness, may He be blessed, as explained above regarding "Havayah is our G-d," literally.

וזהו בחי' הבהירות דהיינו שאינו יש ודבר בפ"ע [בפני עצמו] כלל. אך אח"כ ירדה למטה בבחי' בי"ע להיות יש ודבר וזהו כפל הג' לשונות בראתה יצרתה נפחתה בי כו'

And this is the level of brightness, meaning that it is not at all a yesh (an existent) and a thing unto itself. But afterward it descended below, into the level of Beriah, Yetzirah and Asiyah, to become a yesh and a thing; and this is the repetition of the three expressions, "You created it, You formed it, You breathed it into me," etc.

(ואז נקרי' [נקרא / נקראת / נקראות] בחי' רגל משא"כ בשרשה היא בחי' ישראל לי ראש עמ"ש בפ' שלח ע"פ אני ה' אלהיכם וגו':)

(And then it is called the level of the foot; whereas in its root it is the level of Yisrael, li rosh ("a head for Me"). See what is written in Parshas Shelach on [the verse] "I am Havayah your G-d," etc.)

וזוהו ביאור ענין הנ"ל בפ"י ועל דמות הכסא כו' שהוא להיות התהוות ב"ע שזהו ע"י בחי' כסא ובחי' רגלי אדם

And this is the explanation of the matter mentioned above in the interpretation of "And upon the likeness of the Throne," etc.: that it is for the coming into being of Beriah, Yetzirah and Asiyah, which is through the level of the Throne and the level of the feet of the man,

והיינו בחי' הנשמות כמו שהן בבחי' בראתה יצרתה כו' שע"י התלבשות האור בהן מקבלים שאר הנבראים וחיצוניות העולמות דבי"ע

that is, the level of the souls as they are at the level of "You created it, You formed it," etc., for through the enclothing of the light in them, the other created beings and the outer dimension (chitzoniyus) of the worlds of Beriah, Yetzirah and Asiyah receive [from it];

אבל כמו שהן בשרשן למעלה בחי' טהורה היא ישראל עלו במחשבה הן למעלה מבחי' כסא ומבחי' התהוות הנבראים דבי"ע כו'.

but as they are in their root above, the level of "it is pure," "Israel arose in [the divine] thought," they are above the level of the Throne and above the level of the coming into being of the created beings of Beriah, Yetzirah and Asiyah, etc.

17 וע"פ לשון הקבלה יובן ג"כ הענין דבחי' כמראה אדם העליון הוא התלבשות אור א"ס ב"ה בע"ס [בעשר ספירות] דאצי' והכסא הוא המסך שבין אצי' לבריאה כו' וכן בנש"י [בנשמות ישראל] הנמשכים מבחי' ע"ס [עשר ספירות] הנ"ל יש בהן ב' בחי'.

According to the language of the Kabbalah, too, the matter will be understood: the level of the supernal "like the appearance of a man" is the enclothing of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, in the ten Sefiros of Atzilus (Emanation), and the Throne is the screen (masach) between Atzilus and Beriah (Creation), etc. And likewise in the souls of Israel, which are drawn from the level of the ten Sefiros mentioned above, there are two levels.

היינו הא' בחי' מזליה חזי שבאצי' זהו למעלה מהכסא. והב' בחי' בראתה יצרתה כו' להתלבש בגוף.

That is: the first is the level of “his mazal sees,” which is in Atzilus; this is above the Throne. And the second is the level of “You created it, You formed it,” etc., to be en clothed in the body.

וזהו הנקי בחי' רגל. ונקי ג"כ ב' בחי' אלו ישראל ויעקב כי ישראל לי ראש. ויעקב יו"ד המתלבש בבחינת עקב וכמ"ש במ"א:

And this is what is called the level of the foot. These two levels are also called Yisrael and Yaakov: for Yisrael is li rosh (“a head for Me”), and Yaakov is a yud en clothed in the level of akev (the heel), as is explained elsewhere.

18 והנה משה רבינו ע"ה [עליו השלום] אמר שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו כו'. שמבואר שמושה רבע"ה [רבינו עליו השלום] הוא למעלה מעלה מבחי' רגל.

Now, Moshe Rabbeinu, peace be upon him, said, “Six hundred thousand on foot (raglei) are the people in whose midst I am,” etc. This makes clear that Moshe Rabbeinu, peace be upon him, is far, far above the level of the foot;

דהיינו אפי' [אפילו] לאחר ירידת נשמתו בגופו מאיר בו מבחי' שלמעלה מבחי' כסא ובחי' רגל הנ"ל. that is, even after the descent of his soul into his body, there shines in him [light] from the level that is above the level of the Throne and the level of the foot mentioned above.

19 והענין הוא ע"ד מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] האבות הן הן המרכבה וידוע דהאבות הן היו מרכבה לבחי' זרועות עולם

The matter is like what our Sages, of blessed memory, said: “The Patriarchs, they are the Chariot.” And it is known that the Patriarchs were a chariot for the level of “the everlasting arms” (zero'os olam):

אברהם לבחי' חסד דרועא ימינא ויצחק לבחי' דרועא שמאלא כו'. ובחי' זרועות דאדם העליון הוא עד"מ למעלה מעלה מבחי' הכסא כנ"ל.

Avraham for the level of Chesed (kindness), “the right arm,” and Yitzchak for the level of “the left arm,” etc. And the level of the arms of the supernal man is, by way of analogy, far, far above the level of the Throne, as mentioned above.

20 והענין דמבואר למעלה דבחי' הכסא הוא הלבוש והמסך המעלים על האור כדי שיהיה התהוות ביי"ע כו'. ובחי' הרגלים נמשכים למטה עיי' הכסא ולבוש הנ"ל.

The matter is this: it was explained above that the level of the Throne is the garment and the screen that conceals the light, so that there may be the coming into being of Beriah, Yetzirah and Asiyah, etc. And the level of the feet extends downward through the Throne and garment mentioned above.

אבל בחי' הידים הוא גילוי בחינה שלמעלה מלבוש והעלם זה והוא גילוי בחי' טהורה היא כו' שלמעלה מבחי' בראתה כו'

But the level of the hands is a revelation of a level that is above this garment and concealment; it is a revelation of the level of "it is pure," etc., which is above the level of "You created it," etc.

והאבות ומשה רבנו"ה [רבינו עליו השלום] היו מרכבה לבחי' גילוי אור זה והיינו עיי' שהיו מרכבה בבחי' בטול תמידי ממש.

And the Patriarchs and Moshe Rabbeinu, peace be upon him, were a chariot for the level of the revelation of this light; that is, through their being a chariot in a state of truly constant self-nullification (bittul).

21 ועיי' המשיכו גילוי זה. וביאור הענין הוא כי הנה אנו רואים עד"מ למטה באדם שהידים יש בהן גילוי המוחין והשכל יותר מברגלים שמתאחדין ומתקרבים יותר אצל השכל והמוחין מהרגלים

And through this they drew down this revelation. The explanation of the matter is that, by way of analogy, we see below, in a person, that in the hands there is more revelation of the mind (mochin) and intellect than in the feet, for they are more united with and closer to the intellect and mind than the feet are.

שאע"פ [שאף על פי] שהרגל ג"כ בטילה לגבי הראש ולכל אשר יחפוץ יטנו מ"מ בטול זה אינו ממילא אלא ע"פ צווי השכל שהרגל נשמעת לצווי זה

For although the foot too is nullified to the head, and [the head] "turns it wherever it wishes," nevertheless this nullification does not come of itself, but by the command of the intellect, a command that the foot obeys;

משא"כ תנועות הידים נעשה ממילא כפי רצון השכל וא"צ [ואין צריך / ואינו צריך] לצווי כלל

whereas the movements of the hands happen of themselves, according to the will of the intellect, and need no command at all,

כמו שאנו רואים הפרש בין טפוח בידיו לרקוד שברגליו שכאשר יהיה האדם בשמחה מיד יטפח בידיו דהיינו שיראה בידיו תנועה המורה על השמחה כמו להכות כף כו'

as we see the difference between clapping with one's hands and dancing with one's feet: when a person is joyful, he immediately claps his hands, that is, he shows with his hands a movement that indicates joy, such as striking palm [to palm], etc.;

משא"כ ברגלים שיהיה נמשך מזה שיהיו רוקדים הוא אינו נעשה ממילא אא"כ [אלא אם כן] יהי' [יהיה] צווי והמשכה מהשכל לרגליו לרקד כו'.

whereas with the feet, that it should follow from this that they dance does not happen of itself, unless there is a command and a drawing forth from the intellect to his feet to dance, etc.

22 וכן עד"ז בשארי תנועות יהי' [יהיה] ביד התהוות התנועה ממילא כפי המחשבה שבשכל כנראה בחוש משא"כ ברגל אינו ממילא רק ע"פ צווי.

And so too, in the same way, with other movements: in the hand the movement comes about of itself, according to the thought in the intellect, as is plainly seen; whereas in the foot it is not of itself, but only by command.

וזה ראייה ברורה שבידיים יש גילוי השכל יותר עד שנמשכין מאליהן אחר מחשבת השכל כאלו אינן דבר בפ"ע [בפני עצמו].

This is clear proof that in the hands there is more revelation of the intellect, so much so that they follow the thought of the intellect of their own accord, as though they were not a thing unto themselves.

והנמשל יובן שזהו ההפרש בין מעלת האבות ומשה רב"ה [רבינו עליו השלום] שהיו בחי' מרכבה ובטלים לגמרי אליו ית' כאילו אינן יש ודבר נפרד בפ"ע [בפני עצמו] כלל

And the analogue will be understood: this is the difference in the stature of the Patriarchs and Moshe Rabbeinu, peace be upon him, who were the level of a chariot and entirely nullified to Him, may He be blessed, as though they were not a yesh (an existent) and a separate thing unto themselves at all,

ולא פסקו תמידי מלקשר דעתם בבטול הנ"ל אפי' [אפילו] רגע א'

and they never ceased, even for one moment, binding their minds in the self-nullification (bittul) mentioned above.

לכן היו מרכבה לבחיי זרועות עולם שלמעלה מבחיי כסא ומסך. (וכמ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה איהו וחיוהי וז"ל [וזה לשוננו] ואף גם לאחר שירדו הנר"נ [הנפש רוח נשמה] דאצי' לעוה"ז לצדיקים הראשונים אפשר שלא נשתנה מהותן להיות דבר נפרד מאלקות כו' יעו"ש [יעו"ש שם]) ולמעלה מבחיי רגל כו'.

Therefore they were a chariot for the level of "the everlasting arms," which is above the level of the Throne and screen (as is written in Iggeres HaKodesh, in the letter beginning "He and His life-force," and this is its wording: "And even after the nefesh, ruach and neshamah of Atzilus (Emanation) descended into this world, to the early tzaddikim, it is possible that their essence did not change so as to become a thing separate from G-dliness," etc.; see there) and above the level of the foot, etc.

משא"כ שאר נשמות הצדיקים שלא הגיעו לבחיי וגדר בטול זה התמידי רק שמעוררים בנפשם הבטול והתפעלות האוי"ר [האהבה ויראה]

Whereas the souls of the other tzaddikim, who did not reach the level and degree of this constant self-nullification, but only arouse in their soul the self-nullification and the stirring of love and awe:

ה"ז [הרי זה] בחיי רגל שבטילה ג"כ להשכל רק שאינו ממילא וצ"ל צווי והמשכה מהשכל והוא ענין המשכת ההתבוננות לעורר את האהבה כו'.

this is the level of the foot, which is also nullified to the intellect, only that it does not happen of itself, and there must be a command and a drawing forth from the intellect. And this is the matter of drawing out contemplation in order to arouse the love, etc.

23 ולכן אמר משה רבינו ע"ה [עליו השלום] על אנשי דורו אע"פ [אף על פי] שהיו דור דעה שש מאות אלף רגלי כו' משא"כ הוא עצמו אשר אנכי בקרבו למעלה מבחיי רגל וכמ"ש לקמן אי"ה [אם ירצה השם].

Therefore Moshe Rabbeinu, peace be upon him, said of the people of his generation, even though they were the "generation of knowledge," "Six hundred thousand on foot," etc.; whereas he himself, "in whose midst I am," [was] above the level of the foot, as will be written below, G-d willing.

אך זהו דרך כלל נקי הנשמה בחיי רגל. אך דרך פרט כל נשמה היא ציור אדם ויש בה ג"כ בחיי יד ורגל. However, this is [said] in general: the soul is called the level of the foot. But in detail, every soul is the form of a man and also has in it the level of hand and foot.

והנה דו"ר [דחילו ורחימו] טבעיים היינו האהבה הטבעית המסותרת נק' בחי רגל אבל בחי דו"ר [דחילו ורחימו] שכליים נק' ידים שמתאחדים עם השכל והמוחין.

Now, natural awe and love (dechilu urechimu), that is, the natural hidden love, are called the level of the foot; but the level of intellectual awe and love is called "hands," for they are united with the intellect and the mind (mochin).

24 ומבחי דו"ר [דחילו ורחימו] טבעיים יגיע לבחי דו"ר [דחילו ורחימו] שכליים. והיינו בק"ש [בקריאת שמע] באמרו שמע ישראל ה' אלהינו שהוא בחי שרש נשמתו בחי מזליה חזי כו'.

And from the level of natural awe and love one will reach the level of intellectual awe and love. That is, in the reading of the Shema, when he says, "Hear, O Israel, Havayah is our G-d," which is the level of the root of his soul, the level of "his mazal sees," etc.

שהוא מיוחד ממש עם אלקות ומשם יאיר ומתגלה להיות ואהבת שיהי [שיהיה] הוי"ה אלקיך שיהי [שיהיה] גילוי יחוד זה ג"כ למטה בהתלבשות הנשמה בגוף כמ"ש במ"א:

For it is truly united with G-dliness, and from there it will shine forth and be revealed, so that there be "And you shall love": that Havayah be "your G-d," that is, that this revelation of unity be below as well, in the soul's enclothing in the body, as is explained elsewhere.

25 והנה ידוע דירידת הנשמה בעוה"ז (מאיגרא רמה בחי טהורה היא לבחי עשייה נפחתה בי) הוא צורך עלייה והיינו ע"י אותיות התורה וכמ"ש במ"א שהאותיות נקראים סוסים כמ"ש כי תרכב על סוסך.

Now, it is known that the descent of the soul into this world ("from a high roof," the level of "it is pure," to the level of Asiyah (Action), "You breathed it into me") is for the sake of an ascent; and this is through the letters of the Torah, as is explained elsewhere that the letters are called "horses," as it is written, "For You ride upon Your horses."

דכמו שהסוס יעלה ויביא את האדם הרוכב עליו למקום שלא יוכל לילך כ"כ [כל כך] בעצמו. כך אותיות התורה מעלים ומגביהים הנפש למעלה מעלה.

For just as the horse will raise and carry the person riding on it to a place he would not be able to go so far on his own, so the letters of the Torah raise and elevate the soul higher and higher.

ויש אותיות שהן בחי' העלאה. ויש אותיות שהן בחינת הבאה והמשכה דהיינו מבחי' סוכ"ע לבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] מההעלם אל הגלוי וזהו פי' לשון אותיות לשון הבאה כמו אתא ואייתי מתניתא בידיה. ואתה מרכבת קדש.

There are letters that are the level of raising up, and there are letters that are the level of bringing and drawing down, that is, from the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) to the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin), from concealment to revelation. And this is the meaning of the word osiyos (letters): an expression of bringing, as in “he came (asa) and brought (ve’aisi) a baraisa in his hand,” and “And He came (ve’asa) from the holy myriads.”

26 והנה האותיות נק' ג"כ בשם אבנים בס' יצירה שני אבנים בונות שתי בתים כו'. כי אבן הוא בחי' דומם והוא בחינה תחתונה מן די בחי' ארמ"ע [אש רוח מים עפר] ודצח"מ [ודומם צומח חי מדבר].

Now, the letters are also called by the name “stones” in Sefer Yetzirah: “Two stones build two houses,” etc. For a stone is the level of the inanimate, and it is the lowest level of the four levels of fire, air, water and earth, and of inanimate, vegetative, animal and speaking.

וכך האותיות הם גם כן מדרגה תחתונה ובחי' דומם לגבי השכל והמדות שהן בחי' חי וצומח כמ"ש במ"א.

So too the letters are the lowest level, the level of the inanimate, relative to the intellect and the emotive attributes (middos), which are the level of the animal and the vegetative, as is explained elsewhere.

אך ע"ז אמר דהע"ה [דוד המלך עליו השלום] אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה שאע"פ [שאף על פי] שהאותיות הנק' אבנים הם למטה מהשכל והמדות אעפ"כ [אף על פי כן] הם מעלים השכל והמדות למעלה ומדרגה הגבוה יותר מהחכמה.

But of this King Dovid, peace be upon him, said, “The stone that the builders rejected has become the chief cornerstone”: for although the letters, which are called “stones,” are below the intellect and the emotive attributes, nevertheless they raise the intellect and the emotive attributes upward, to a level higher than Chochmah (wisdom).

27 וכן"ל בענין בחי' סוסים כו'. והיינו כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] דהרהור לא עביד מידי ובד"ת [ובדברי תורה] ג"כ כתיב למוצאיהם בפה דוקא.

[This is] as mentioned above regarding the level of "horses," etc. And this is as our Sages, of blessed memory, said, that "thought does nothing," and of the words of Torah, too, it is written, "to those who bring them out (lemotza'eihem)," with the mouth, specifically.

והענין כמו עד"מ מהאבנים עושים בית לדירת האדם וא"א לדור בלי בית כך ע"י אותיות התורה ממשיכים גילוי אור א"ס ב"ה בחי' סוכ"ע שיהיה שוכן ומתלבש באותיות התורה

The matter is like this: by way of analogy, from stones one makes a house for a person to dwell in, and it is impossible to dwell without a house; so too, through the letters of the Torah one draws down a revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), so that it dwells and is enclothed in the letters of the Torah

(וההמשכה היא מבחי' א"ס ב"ה כי לא אדם הוא שיהיה נמשך ומתלבש למטה בבחי' כמראה אדם

(and the drawing down is from the level of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, for "He is not a man," that He should be drawn down and enclothed below in the level of "like the appearance of a man";

ולכן ההמשכה דוקא ע"י בית בחי' אותיות כמו שהבית הוא בחי' מקיף על האדם ולמעלה ממנו כו' ועמ"ש במ"א ע"פ מזוזה מימין כו' נר מצוה כו')

therefore the drawing down is specifically through a house, the level of letters, just as a house is the level of something encompassing (makif) a person and above him, etc.; and see what is written elsewhere on "The mezuzah on the right," etc., "a mitzvah is a lamp," etc.).

וזהו לשון מקרא קורא בתורה כאדם שקורא לחבירו שיבוא אצלו. כך ע"י בחי' אותיות התורה קורא להקב"ה להיות בגלוי למטה וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] הקב"ה קורא ושונה כנגדו.

And this is the expression mikra, "one who reads (korei) in the Torah": like a person who calls (korei) his friend to come to him. So too, through the level of the letters of the Torah he calls the Holy One, blessed be He, to be revealed below; as our Sages, of blessed memory, said, "The Holy One, blessed be He, reads and repeats opposite him."

פי' הקב"ה הוא בחי' סוכ"ע קורא ושונה ג"כ אותיות הללו דהיינו שנמשך לבא מהעלם אל הגלוי

This means that the Holy One, blessed be He, who is the level of the light that encompasses all worlds, also reads and repeats these letters, that is, He is drawn to come from concealment to revelation.

ומה שאמרו כנגדו היינו לפי שגלוי זה נמשך לבחי' נשמות הנבראים שהם בחי' בע"ג [בעלי גבול / בעל גבול]
וא"א להן להכיל גילוי אוא"ס [אור אין סוף] הבלתי בעל גבול ע"כ אמר כנגדו

And as for their saying "opposite him," that is because this revelation is drawn to the level of the souls of created beings, which are the level of the limited, and it is impossible for them to contain the revelation of the Infinite Light, which is without limit; therefore it says "opposite him,"

כי דבר ה' זו הלכה והקב"ה קורא דברי' אלו כנגד האדם הקורא מלמעלה למטה כו'.

for "the word of Havayah: this is halachah," and the Holy One, blessed be He, reads these words opposite the person who reads, from above to below, etc.

28 וע"פ כל הנ"ל נבואה לבאור הפסוק ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר כו' כי הנה נת' [נתבאר]
שהאותיות נק' אבנים והנה באבנים יש שני מדרגות.

In light of all the above, we come to the explanation of the verse, "And under His feet was like the work of the brick of sapphire," etc. For it has been explained that the letters are called "stones." Now, among stones there are two grades.

הא' אבנים ממש שהן בריאה בידי שמים. והב' האבן הנעשה בידי אדם והיא הלבנה שנעשית מן העפר
ע"י בני אדם שנעשית ג"כ חזקה וקשה

The first is actual stones, which are a creation by the hand of Heaven. And the second is the stone made by human hands, namely the brick, which is made from earth by human beings, and which also becomes strong and hard.

והיא נק' ג"כ אבן כמ"ש הבה נלכנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן כו' וכידוע
ומפורסם שגם הן הלבנים יבנו בנין בית חומה כמו מן האבנים.

And it too is called "stone," as it is written, "Come, let us make bricks and burn them thoroughly, and the brick served them as stone," etc. And as is known and well established, with bricks too one builds a building, a house, a wall, just as with stones.

אך שצריך תחלה הכנה איך לעשות הלבנים שיהיו חזקים ומתקיימים והוא ע"י שישרפו אותם ככבשן
האש וכנ"ל באמרם נלכנה לבנים ונשרפה לשרפה ואז דייקא ותהי להם הלבנה לאבן

Only, there first needs to be a preparation, how to make the bricks so that they will be strong and durable; and this is by burning them in a fiery kiln, as mentioned above in their saying, "Let us make bricks and burn them thoroughly," and then specifically, "the brick served them as stone,"

והיא האבן הנעשה בידי אדם ולא בעצם תולדתם כמו אבנים ממש שהן בריאה בידי שמים.

and this is the stone made by human hands, and not by their very nature, like actual stones, which are a creation by the hand of Heaven.

29 והנמשל מבי בחי אבנים אלו יוכן ג"כ ברוחניות בענין האותיות שנק' אבנים שיש בהם ג"כ ב' בחי.

The analogue of these two levels of stones will also be understood spiritually, regarding the letters that are called "stones": they too have two levels.

הא' בחי בריאה בידי שמים ונק' אבנים. והב' בחי הנעשה בידי אדם ונק' לבינים.

The first is the level of a creation by the hand of Heaven, and it is called "stones." And the second is the level of what is made by human hands, and it is called "bricks."

והיינו כי בחי אותיות התורה הם נק' אבנים שהתורה היא מן השמים וידבר ה' אל משה והוא נק' לשון הקודש שנמשך מבחי קדש העליון.

That is, the level of the letters of the Torah is called "stones," for the Torah is from Heaven, "and Havayah spoke to Moshe," and it is called the Holy Tongue, for it is drawn from the level of supernal holiness (kodesh ha'elyon).

אך בחי הלבינים היינו אותיות של ע' [שבעים] לשון מלשונות האומות אשר כל עם ועם מדבר כלשונו.

But the level of bricks is the letters of the seventy tongues, of the languages of the nations, where each and every people speaks according to its own language.

30 והנה כתיב כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם דהיינו שישראל מפוזרים בע' [בשבעים] אומות ומדברים

ג"כ כלשון עם ועם שהם דרים בתוכם בכל צרכי מו"מ [משא ומתן]

Now, it is written, "Like the four winds of the heavens I have spread you out," that is, Israel is dispersed among the seventy nations and also speaks the language of each and every people among whom they dwell, in all the needs of commerce.

ואחר כך כשמתפללים במס"נ [במסירות נפש] בכוונה ולומדים תורה לשמה מיגיעת העסק במו"מ [במשא

ומתן]

And afterward, when they pray with self-sacrifice (mesirus nefesh), with concentration, and study Torah for its own sake, out of the toil of their occupation in commerce,

אזי מעלים כל צירופי אותיות שדברו בהם למעלה מעלה לשרש נשמתם שהיא בחי' טהורה היא טהירו עלאה שלפני ההשתלשלות.

then they raise all the combinations of letters in which they spoke higher and higher, to the root of their soul, which is the level of "it is pure," the tehiru ila'ah (supernal brightness) that precedes the chain of descent (hishtalshelus).

וזהו הנק' חולין שנעשו על טהרת הקדש. פי' כי לה"קנמשך מבחי' קדש העליון משא"כ שאר לשונות הם חול

And this is what is called "unconsecrated things (chullin) prepared in the purity of the holy." This means: the Holy Tongue is drawn from the level of supernal holiness, whereas the other languages are profane (chol);

אבל כשמתבררים ע"י התפלה כנ"ל (וגם כשמדברים בהם להבין התורה וכמו בגמ' [בגמרא] יש כמה מלות לשון ארמי הכי השתא אי אמרת בשלמא) הרי הם נעשים על טהרת הקדש בחי' קדש העליון וטה"ע [וטהירו עילאה].

but when they are refined through prayer, as mentioned above (and also when one speaks in them in order to understand the Torah, just as in the Gemara there are a number of words in the Aramaic language: hachi hashta ("how can these be compared?"), i amrat bishlama ("granted, if you say")), they become [prepared] in the purity of the holy, the level of supernal holiness and the supernal brightness (tehiru ila'ah).

וה"ז [והרי זה] כמשל הלבינים שהגם שהן עפר פשוט מ"מ ע"י מעשה ידי אדם נעשים ג"כ קשים וחזקים בבחי' אבן כנ"ל עד שבונים מהם חומה כו' ואני חומה זו תורה כו'.

This is like the analogy of the bricks: although they are simple earth, nevertheless through the work of human hands they too become hard and strong, at the level of stone, as mentioned above, so much so that one builds a wall from them, etc.; and "I am a wall": this is Torah, etc.

ואמנם הנה א"א שיתחפכו ויתבררו הצירופי אותיות (דחולין להיות נעשים עטה"ק [על טהרת הקודש]) הנ"ל להיות נק' אבני קודש כ"א ע"י המס"נ [המסירות נפש] בק"ש [בקריאת שמע]

However, it is impossible for the combinations of letters mentioned above (of the chullin, to become [prepared] in the purity of the holy) to be transformed and refined, so as to be called "holy stones," except through the self-sacrifice in the reading of the Shema;

דכמו משל הלבנים דצריך שישרפו אותן בכבשן תחלה כנ"ל וע"י השריפה יתהפכו להיות קשים וחזקים כאבנים.

just as in the analogy of the bricks, which must first be burned in a kiln, as mentioned above, and through the burning they are transformed to become hard and strong like stones.

וכך הענין בעבודת ה' ענין שריפת הלבנים הוא ע"י שיתפללו בכוונה בהתלהבות אהו"ר [אהבה ויראה] באמרו ואהבת בכל לבבך כו' ע"י זה נשרפים ונכללים אותיות הזרים מכל המו"מ [המשא ומתן] שעוסק

So too is the matter in the service of G-d: the burning of the bricks is through praying with concentration, with the fiery enthusiasm of love and awe, when he says, "And you shall love... with all your heart," etc. Through this, the foreign letters of all the commerce in which he engages are burned and absorbed,

וגם כל החיות ושפע שנעשה מהן כמו מאכל ולבוש הכל עולים ונכללים באחדות בעבודת ה' כשמוסר נפשו באחד בהתלהבות.

and also all the life-force (chayus) and bounty that come from them, such as food and clothing: all of it ascends and is absorbed into the Oneness, in the service of G-d, when he gives over his soul at [the word] "One" with fiery enthusiasm.

אך צריך שהעסק במו"מ [במשא ומתן] יהיה בקרירות ובע"כ [ובעל כרחך] שלא בתשוקה ממש רק כמו שכופין אותו עד שרוצה כדי להחיות נפשו ונפשות ביתו שיוכלו לעבוד את ה' כל ימי חלדם

But the occupation in commerce must be with coolness and against one's will, not with real desire, but only as one who is compelled until he is willing, in order to sustain his soul and the souls of his household, so that they can serve G-d all the days of their life,

וכמו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] עשה תורתך קבע ומלאכתך עראי שעיקר המכוון בהמלאכה כדי שיהיה תורתך קבע ואז ע"י יוכל להעלות בהאותיות אח"כ כנ"ל:

as our Sages, of blessed memory, said, "Make your Torah fixed and your work occasional": the main intent in the work is so that your Torah be fixed. And then, through this, he will be able afterward to raise up the letters, as mentioned above.

31 וזהו ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר כו' תחת רגליו דוקא דהנה מבואר למעלה בענין וישב ה' מלך לעולם שיש בחי' כסא כס א' המלביש ומכסה לאור הנמשך מבחי' כמראה אדם כו'

And this is [the meaning of] “And under His feet was like the work of the brick of sapphire,” etc.: specifically “under His feet.” For it was explained above, regarding “And Havayah sat as King le’o-lam,” that there is the level of the Throne, kas alef, which clothes and covers the light drawn from the level of “like the appearance of a man,” etc.,

עד שיוכל להיות התהוות היש ודבר נפרד בבי”ע ובחי' התהוות היש זהו בחי' תחת רגליו והוא מ”ש ומלכותו בכל משלה היינו אפי' [אפילו] עד השרים כו'

so that there can be the coming into being of the yesh (the existent) and separate thing in Beriah, Yetzirah and Asiyah; and the level of the coming into being of the yesh is the level of “under His feet.” This is what is written, “And His kingship rules over all,” that is, even down to the princes, etc.;

משא”כ בחי' יד הוא למעלה מבחי' כסא ואין שם בחי' יש ודבר נפרד רק איהו וגרמוהי חד. ע”כ אמר ותחת רגליו שהוא למטה מבחי' כסא הנ”ל שם הוא בחי' לבנת הספיר.

whereas the level of the hand is above the level of the Throne, and there there is no level of yesh and separate thing, only “He and His vessels are one.” Therefore it says, “And under His feet,” which is below the level of the Throne mentioned above: there is the level of “the brick of sapphire.”

פי' לבנת הוא מענין בחי' לבינים הנ”ל שהוא בירור והעלאת האותיות של הע' [השבעים] לשון שלאחר הבירור הם בחי' לבנת הספיר שמאירים כספירים וכמ”ש מקום ספיר אבניה לא ידע אנוש ערכה.

The meaning is: livnas (“the brick of”) is from the matter of the level of bricks mentioned above, which is the refinement and elevation of the letters of the seventy tongues; after the refinement they are the level of “the brick of sapphire,” for they shine like sapphires, as it is written, “Its stones are the place of sapphire”; “man does not know its worth.”

(והגם שהאותיות הללו נעשים בידי אדם ולא בידי שמים מ"מ ע"י המס"נ [המסירות נפש] בק"ש [בקריאת שמע] נתבררו כ"כ [כל כך] עד שנק' ספיר וכמ"ש אשר ברא אלקים לעשות. לעשות לתקן בידי אדם וע' בע"ח [בעץ חיים])

(And although these letters are made by human hands and not by the hand of Heaven, nevertheless through the self-sacrifice in the reading of the Shema they have been refined so much that they are called "sapphire," as it is written, "which G-d created to make": "to make" [means] to rectify by human hands. And see Etz Chaim.)

ולקרב הדבר אל השכל איך אפשר שאותיות של ע' [שבעים] לשון יתעלו כ"כ [כל כך] ע"י עסק התפלה והתורה להיות ג"כ כמו אבני קדש עד שנק' לבנת הספיר.

And to bring the matter closer to the intellect: how is it possible that the letters of the seventy tongues should be elevated so much, through occupation in prayer and Torah, as to become, too, like holy stones, so much so that they are called "the brick of sapphire"?

אך הענין דהנה אנו רואים שבכל עם ועם המדבר כלשונו עכ"ז [עם כל זה] אין בכל לשון רק הברת הכ"ב צירופי אותיות שבה' מוצאות הידועים אחה"ע מהגרון כו' כמו בלה"ק [בלשון הקודש]

But the matter is this: we see that in each and every people, which speaks its own language, nevertheless in every language there is only the pronunciation of the twenty-two combinations of letters, in the five well-known points of articulation: alef, ches, hei, ayin from the throat, etc., just as in the Holy Tongue.

רק השינוי בין שאר לשונות ללה"ק [ללשון הקודש] הוא בלשון שצירוף בשר של לה"ק [לשון הקודש] דאותיות אלו ב"ת ש"ן רי"ש הן מחי' ממש את הבשר בדבר ה' בשימ"ב [בששת ימי בראשית]

Only, the difference between the other languages and the Holy Tongue is in the language [itself]: that the combination basar (flesh) in the Holy Tongue, these letters beis, shin, reish, actually give life to the flesh, by the word of G-d in the six days of creation;

משא"כ בשאר הלשונות שהם הסכמיים כמ"ש בפרדס שער האותיות ובשל"ה [ובשני לוחות הברית].

which is not so in the other languages, which are conventional, as is written in Pardes, in Sha'ar HaOtiyos (the Gate of the Letters), and in the Shelah.

32 וכן תמונת אותיות דכתב אשורי רומז לענינים נפלאים שהרי ר"ע [רבי עקיבא] היה דורש על כל קוץ כו'

Likewise, the shape of the letters of the Ashuri script alludes to wondrous matters, for Rabbi Akiva would expound upon every tip (kots), etc.;

וכ"ז [וכל זה] אינו כלל וכלל בשאר כתבים ולשונות. אבל עכ"ז [עם כל זה] הברת כ"ב אותיות יש בהן ג"כ בשוה.

and none of this exists at all in other scripts and languages. But nevertheless, the pronunciation of the twenty-two letters is present in them too, equally.

33 וידוע דשורש כ"ב בחי' אותיות אלו נמשכים ממקום גבוה מאד ולמעלה מהשכל רק שקבען בפה כו'

And it is known that the root of these twenty-two kinds of letters is drawn from a very lofty place, above the intellect; only that "He fixed them in the mouth," etc.

א"כ על כל פנים אנו רואים שגם ע' [שבעים] לשון יש שרש להאותיות למעלה לכך יוכלו להתעלות ע"י מס"נ [מסירות נפש] בק"ש [בקריאת שמע] כנ"ל וזהו בחי' לבנת הספיר שהוא תחת רגליו

If so, at any rate we see that the seventy tongues too have a root for their letters above; therefore they can be elevated through self-sacrifice (mesirus nefesh) in the reading of the Shema, as mentioned above. And this is the level of "the brick of sapphire," which is "under His feet,"

דהיינו בבירור מבחי' נוגה ושם יש ג"כ כעצם השמים לטוהר שהוא בחי' אותיות התורה שהתורה היא מהשמים והאותיות הן מבחי' טה"ע [טהירו עילאה] כמ"ש בזהר גליף גליפו בטה"ע [בטהירו עילאה]

that is, in the refinement from the level of nogah. And there, there is also "like the very essence of the heavens in purity," which is the level of the letters of the Torah, for the Torah is from Heaven, and the letters are from the level of tehiru ila'ah (the supernal brightness), as is written in the Zohar, "He engraved engravings in the supernal brightness";

ונמשכה למטה ג"כ תחת רגליו בעשיה כנ"ל ונמצא לבנת הספיר ועצם השמים לטוהר הם בחינת ב' מיני אותיות הנ"ל

and [the Torah] was drawn downward too, "under His feet," into Asiyah, as mentioned above. It follows that "the brick of sapphire" and "the very essence of the heavens in purity" are the level of the two kinds of letters mentioned above,

שע"י ב' מיני אותיות הנ"ל הוא עליית הנשמות אחר ירידתן שירדו מבחינת טהורה היא להיות בבחינת רגל כנ"ל וע"י ב' בחינת אותיות התורה הנ"ל שהם בבחינת תחת רגליו ע"י הוא העלייה:

for through the two kinds of letters mentioned above comes the ascent of the souls after their descent, in which they descended from the level of "it is pure" to be at the level of the foot, as mentioned above; and through the two levels of the letters of the Torah mentioned above, which are at the level of "under His feet," through this comes the ascent.

34 וזהו ויראו את אלקי ישראל. דהנה לעיל מניה כתיב ונגש משה לבדו אל הוי"ה והם לא יגשו כי שרש בחי משה היה למעלה מבחי כסא ה' המתלבש בבי"ע. (וכמש"ל [וכמה שכתוב לעיל] בפ"י רגלי העם אשר אנכי בקרב)

And this is [the meaning of] "And they saw the G-d (Elokei) of Israel." For just before it, it is written, "And Moshe alone shall approach Havayah, but they shall not approach," because the root of the level of Moshe was above the level of the Throne of G-d, which is encloded in Beriah, Yetzirah and Asiyah (as was written above in the explanation of "on foot are the people in whose midst I am").

ולכן ניתנה התורה על ידו כי התורה ירדה מן השמים היינו שנמשכה מאצי לבריא דרך בחי הכסא הנ"ל

Therefore the Torah was given through him, for the Torah descended from Heaven, that is, it was drawn from Atzilus (Emanation) to Beriah (Creation) by way of the level of the Throne mentioned above

(ועמ"ש במ"א בפ"י השמים כסאי דקאי על התורה שירדה להיות בחי כסא לגילוי רצונו וחכמתו כו'. ועמ"ש בביאור למ"ש בלק"א [בלקוטי אמרים] פ"ג)

(and see what is written elsewhere on the interpretation of "The heavens are My Throne," that it refers to the Torah, which descended to be the level of a throne for the revelation of His will and His wisdom, etc.; and see what is written in the explanation of what is written in Likkutei Amarim (the Tanya), chapter 13).

וכדי להמשיכו ולהורידו מאצי לבריא היא ע"י מרבע"ה [משה רבינו עליו השלום] ששרש השגתו היה בבחי אצי ממש וכמ"ש בו מן המים משיתיהו מבחי מים עליונים שהוא בחי אצי כו'.

And to draw it down and bring it down from Atzilus to Beriah is through Moshe Rabbeinu, peace be upon him, the root of whose comprehension was in the level of Atzilus itself, as it is written of him, "From the water I drew him": from the level of the upper waters, which is the level of Atzilus, etc.

וזהו תורה צוה לנו משה שהמשיך התורה מאצי לבי"ע. משא"כ הזקנים לא היתה השגתם באצי כלל רק בבריא

And this is [the meaning of] "Moshe commanded us the Torah": that he drew the Torah down from Atzilus to Beriah, Yetzirah and Asiyah. Whereas the elders' comprehension was not in Atzilus at all, only in Beriah;

ולכן נאמר בהם ויראו את אלקי ישראל בחיי אלקי הוא מדת הצמצום וההסתתר בחיי הכסא הנ"ל.

therefore it is said of them, "And they saw the G-d (Elokei) of Israel": the level of Elokei is the attribute of tzimtzum (contraction) and concealment, the level of the Throne mentioned above.

משא"כ במשה כתיב ונגש אל הוי' שהוא בחיי שלמעלה מהצמצום דשם אלקים דהיינו למעלה מבחי הכסא.

Whereas of Moshe it is written, "shall approach Havayah," which is the level that is above the tzimtzum of the Name Elokim, that is, above the level of the Throne.

35 ולהיות שהשגת הזקנים היה מבחי אלקים שהוא אחר ההעלם דכסא הנ"ל לכן שם ראו והשיגו בחיי לבנת הספיר ובחי כעצם השמים שהם ב' בחי אותיות הנ"ל

And since the elders' comprehension was from the level of Elokim, which is after the concealment of the Throne mentioned above, therefore there they saw and comprehended the level of "the brick of sapphire" and the level of "like the very essence of the heavens," which are the two levels of letters mentioned above;

דהיינו שיש שם ג"כ מבחי עצם השמים והוא אותיות התורה שניתנה מהשמים שהרי נמשכה ונתלבשה ג"כ תחת הכסא הנ"ל. וזהו בחי אבני קדש.

that is, there is there also [something] of the level of "the very essence of the heavens," which is the letters of the Torah that was given from Heaven, for it too was drawn down and enclothed beneath the Throne mentioned above. And this is the level of "holy stones."

ועוד יש שם ג"כ בחי לבנת הספיר שהם אותיות המתבררים מעי לשון שבחי אותיות אלו אינם דוקא רק תחת בחי כסא כנ"ל באריכות:

And furthermore, there is there also the level of "the brick of sapphire," which is the letters refined from the seventy tongues; for the level of these letters is specifically only beneath the level of the Throne, as explained above at length.

36 וזהו ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו. פי' ידו הן בחי חג"ת [חסד גבורה תפארת] שהן סמוכין אל הראש מחוברין עמו והם למעלה מבחי כסא והעלם

And this is [the meaning of] "And to the nobles of the Children of Israel He did not send forth His hand." This means: "His hand" is the level of Chesed, Gevurah and Tiferes (kindness, restraint and beauty), which are adjacent to the head and joined with it, and they are above the level of the Throne and concealment.

ע"כ הזקנים לא זכו לגילוי זה מבחי' שלמעלה מהכסא דהיינו מבחי' הידים והשגתם היה רק ע"י הכסא.

Therefore the elders did not merit this revelation from the level that is above the Throne, that is, from the level of the hands; their comprehension was only through the Throne.

37 וזהו ותחת רגליו כו' ולכן לא שלח ידו אליהם. והגם שנקר' [שנקרא / שנקראת / שנקראות] אצילי בני ישראל וכמ"ש בהו ויאצל מן הרוח עכ"ז [עם כל זה] יש הפרש ביניהם למשה שהם לא השיגו רק הארת האצי' המתלבש בבריאה וכמ"ש ויראו את אלקי כו'.

And this is "And under His feet," etc., and therefore "He did not send forth His hand" to them. And although they are called "the nobles (atzilei) of the Children of Israel," as it is written of them, "And He drew (vayatzel) from the spirit," nevertheless there is a difference between them and Moshe: they comprehended only the radiance of Atzilus that is enclothed in Beriah, as it is written, "And they saw the G-d (Elokei)," etc.

ולכן והם לא יגשו לבחי' גילוי שם הוי"ה. אבל במשה רבע"ה [רבינו עליו השלום] כתיב ונגש לבחי' שם הוי"ה. וכן אבות העולם היו מרכבה לבחינת זרועות עולם כנ"ל.

Therefore "but they shall not approach" the level of the revelation of the Name Havayah. But of Moshe Rabbeinu, peace be upon him, it is written "shall approach," to the level of the Name Havayah. And likewise the Patriarchs of the world were a chariot for the level of "the everlasting arms," as mentioned above.

(ובזה יובן קצת מ"ש בשיר השירים דודי שלח ידו כו' דהיינו לנשמות הגבוהות במאד אבות העולם ומשה רבינו עליו השלום כנ"ל):

(And with this one can understand somewhat what is written in the Song of Songs, "My beloved sent forth his hand," etc., that is, to the very lofty souls, the Patriarchs of the world and Moshe Rabbeinu, peace be upon him, as mentioned above.)

ביאור ע"פ ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר כו'...

“And under His feet, like the work of a brick of sapphire”

1 ביאור ע"פ ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר כו' הנה נודע בסדר השתלשלות שמלי דאצי נעשה כתר לבריאה ומלי דבריא ליצירה כו' מלמעלה למטה

An explanation of the verse, “And under His feet, like the work of a brick of sapphire,” etc. Now, it is known that in the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus), Malchus (sovereignty) of the World of Atzilus (Emanation) becomes Keser (the Crown) for the World of Beriah (Creation), and Malchus of Beriah [becomes Keser] for the World of Yetzirah (Formation), etc., from above to below.

וא"כ ממטה למעלה נחשב כלליות בריאה נגד אצי רק בחי נה"י [נצח הוד יסוד] לבר מגופא.

If so, from below to above, Beriah as a whole is considered, relative to Atzilus, only the level of Netzach, Hod and Yesod, “outside the body” (lebar migufa).

כי בחי חסד הוא בחי עצם המדה כשמאיר בה בחי המוחין והוא בחי אהבה שע"י התבוננות כו' שע"י בחי מוחין נעשה ממילא התפעלות אהוי"ר [אהבה ויראה] כו'.

For the level of Chesed (kindness) is the level of the essence of the attribute, when the level of the intellect (mochin) shines in it. It is the level of love that comes through contemplation, etc., for through the level of the intellect the stirring of love and awe comes about of itself, etc.

2 ולכן נקרא בשם דרועא ימינא כמו הידים והזרועות שמראים תנועות השמחה בעת שמוחו טרוד בשמחה בלי שום מחשבה שיחשוב איך לעשות התנועה.

Therefore it is called by the name “the right arm” (dero'a yemina), like the hands and the arms, which show the movements of joy when a person's mind is absorbed in joy, without his thinking any thought about how to make the movement.

וכמ"ש בשנים יעופף מאליו וממילא כו'. וכמ"ש בזוהר פ' משפטים (דקכ"ב ב') רישא דמלכא אתתקן בחו"ג [בחסד וגבורה] כו'.

As it is written, "with two he would fly," on its own and of itself, etc. And as it says in the Zohar, Parshas Mishpatim (page 122b): "The head of the King is arrayed in Chesed (kindness) and Gevurah (restraint)," etc.

משא"כ בחי' נצח הוא בחי' השפעה של המדה בלי שכל ומוחין בחי' נצוח שהוא בחי' אהבה הטבעית ברא כרעא דאבוה ונקי' בחי' רגלים לבר מן גופא

Netzach (victory), however, is the level of the outflow of the attribute without reason and intellect (mochin): the level of prevailing (nitzuach), which is the level of natural love, [as in] "a son is his father's leg" (bera kar'a de'avuha). And it is called the level of "legs," "outside the body,"

ואף שגם הרגלים מראים תנועות השמחה ברקוד בעת שמחתו היינו ע"י שחושב איך לרקד ולא ממילא כמו הידים.

and although the legs, too, show the movements of joy, in dancing at the time of one's joy, that is through one's thinking how to dance, and not of itself, as with the hands.

3 והנה נה"י [נצח הוד יסוד] דא"ק [דאדם קדמון] מסתיימין בעשיה וכו'. והפרצופים דעגולים ויושר מסתיימין לפני הפרסא שבין אצי' לבריאה אלא שנה"י [שנצח הוד יסוד] דא"ק [דאדם קדמון] בוקע הפרסא ומתלבשים בבי"ע כו'

Now, Netzach, Hod and Yesod of Adam Kadmon end in the World of Asiyah (Action), etc. And the partzufim (configurations) of Iggulim (Circles) and Yosher (Uprightness) end before the partition (parsa) between the World of Atzilus (Emanation) and the World of Beriah (Creation); except that Netzach, Hod and Yesod of Adam Kadmon break through the partition and are enclothed in Beriah, Yetzirah (Formation) and Asiyah, etc.

כי ענין א"ק [אדם קדמון] הוא בחי' מחשבה אנא אמלוך שבמחה"ק [שבמחשבה הקדומה] ההיא היה כל תכלית סדר השתלשלות עד סוף עשייה בכדי להיות אתכפייא ואתהפכא כו'.

For the concept of Adam Kadmon is the level of the thought "I shall reign" (ana emloch); for in that primordial thought was the entire purpose of the order of the chain of descending worlds (hishtal-shelus), down to the end of Asiyah, so that there should be subjugation (iskafya) and transformation (is'hapcha), etc.

ולכן יכולה בחי' א"ק [אדם קדמון] להתלבש בבי"ע כו'. ולכן אפי' [אפילו] קל שבקלים ופחותי הערך יכול למסור נפשו על קידוש השם.

Therefore the level of Adam Kadmon is able to be enclothed in Beriah, Yetzirah and Asiyah, etc. And therefore even the lowest of the low and those of the least worth can give up their lives for the sanctification of the Name (kiddush Hashem).

והיינו מפני כי נה"י [נצח הוד יסוד] דא"ק [דאדם קדמון] מסתיימין ומתלבשים שם בסוף העשיה כו' (ועמ"ש בד"ה למנצח על השמינית):

That is because Netzach, Hod and Yesod of Adam Kadmon end and are enclothed there, at the end of Asiyah, etc. (See also what is written in the discourse beginning "For the conductor, on the sheminis.")

4 והנה ההפרש בין אצילות לבריאה כי באצ"י איהו וחיוהי וגרמוהי כלא חד האורות והכלים בלתי בע"ג [בעלי גבול / בעל גבול].

Now, the difference between the World of Atzilus (Emanation) and the World of Beriah (Creation) is that in Atzilus "He and His life-force and His vessels are all one": the lights and the vessels are not limited.

משא"כ בבריאה מלאכים ונשמות נבראים ובע"ג [ובעלי גבול / ובעל גבול]. והנה משה שהיה מבחי' אצילות ונגש אל הוי"ה בחי' אורות דאצ"י.

In Beriah, however, angels and souls are created [beings] and limited. Now Moshe, who was of the level of Atzilus, "approached Havayah": the level of the lights of Atzilus.

משא"כ העי' [השבעים] זקנים לא ראו ולא השיגו אלא בחי' תחת רגליו מה שיורד למטה מן הכסא בחי' א"ק [אדם קדמון] כמו שמתלבש בבריאה

The seventy elders, however, saw and grasped only the level of "under His feet": what descends below the Throne, the level of Adam Kadmon as it is enclothed in Beriah.

כי בחי' כסא הוא בחי' פרסא המפסיק בין אצ"י לבריאה כסא כס א' כו'.

For the level of the Throne is the level of the partition (parsa) that separates between Atzilus and Beriah: kisei (throne) [is] kes alef [the covering of the alef], etc.

5 וכן יחזקאל לא ראה אלא בבריאה כמ"ש ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם כו' שהוא בבריאה בע"ג
[בעלי גבול / בעל גבול].

Likewise Yechezkel saw only in the World of Beriah (Creation), as it is written, "And upon the likeness of the throne was a likeness like the appearance of a man," etc., which is in Beriah [and] limited.

כי הנה ז"א נק' בשם אדם התחלקות קוין כו'. משא"כ חו"ב [חכמה ובינה] שהוא הארת אור א"ס לא נק' בשם אדם.

For Z'eir Anpin (the emotive attributes) is called by the name Adam ("man"): a division into lines, etc. Chochmah (wisdom) and Binah (understanding), however, which are a radiance of the Infinite Light (Or Ein Sof), are not called by the name Adam.

ודרך כלל אצ"י הוא חכמה וכו' לכן כמראה אדם היינו בחי' נה"י [נצח הוד יסוד] דא"ק [דאדם קדמון] כמו שהוא מלובש תוך בי"ע כו'.

And in general, the World of Atzilus (Emanation) is Chochmah, etc. Therefore "like the appearance of a man" refers to the level of Netzach, Hod and Yesod of Adam Kadmon as it is encloded within Beriah, Yetzirah and Asiyah, etc.

6 כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר. הנה ידוע שמ"ה [ששם מ"ה] מברר וב"ן [ושם ב"ן] מתברר כו'.
מ"ה [שם מ"ה] הוא בחי' הבטול בעצם. וב"ן [ושם ב"ן] הוא בחי' בטול היש ומחנה מיכאל אהבה בחי' יש להיות בבחי' בטול בעצם.

"Like the work of a brick of sapphire, and like the essence of the heavens for purity." Now, it is known that [the Name] Mah refines and [the Name] Ban is refined, etc. Mah is the level of essential self-nullification (bittul be'etzem), and Ban is the level of the self-nullification of something existent (bittul hayesh); and the camp of Michael, love, is the level of something existent (yesh) [that comes] to be in the level of essential self-nullification.

ויש לבי' בחי' בחי' מ"ה [שם מ"ה] ובחי' ב"ן [שם ב"ן] דבר המביא לידי גילוי שם מ"ה [שם מ"ה] ושם ב"ן [שם ב"ן] הוא בחי' אותיות המביא לידי גילוי הבטול בעצם או ביטול היש.

And the two levels, the level of Mah and the level of Ban, have something that brings them to revelation: the Name Mah and the Name Ban, which is the level of letters that bring to revelation the essential self-nullification or the self-nullification of something existent.

והנה כח אותיות שם מ"ה [שם מ"ה] נק' אבנים שני אבנים כו' כי אבן הוא בריאה בידי שמים.

Now, the power of the letters of the Name Mah is called "stones": "two stones," etc., for a stone is a creation by the hands of Heaven.

אב"ן א' ב"ן [שם ב"ן] (כי שם מ"ה [שם מ"ה] הוא מילוי אלפי"ן) הנעשים בידי שמים ולבנים בריאה בידי אדם הנעשים מטיט ועפר ונשרפים בכבשן ונעשים קשים כאבן ומוכשרים לבנין.

Even ("stone") [is] alef [and] ban (for the Name Mah is the spelling-out with alefs), which are made by the hands of Heaven. And bricks are a creation by the hands of man: they are made from mud and earth and burned in a kiln, and they become hard as stone and fit for building.

והוא ענין מ"ש כי כארבע רוחות השמים פרשתי כו'. ולא גלו ישראל אלא להוסיף כח העלאת של ע' [שבעים] לשון ללשון הקדש.

This is the meaning of what is written, "For like the four winds of the heavens I have spread [you]," etc. And Israel went into exile only in order to add the strength of raising the seventy languages to the Holy Tongue.

7 וכמ"ש אני חומה זו תורה שמהאותיות של ע' [שבעים] לשון נעשה גם מהם בחינת חומה זו תורה. וכמו שמצינו בתנאים ואמוראים שדברו בגמרא בלשון ארמי הכי השתא אא"ב [אי אמרת בשלמא] כו'.

As it is written, "I am a wall" — this is the Torah: for from the letters of the seventy languages, too, there is made the level of "a wall — this is the Torah." As we find with the Tannaim and Amoraim, who spoke in the Gemara in the Aramaic language: "Hachi hashta?" ("Is that so now?"), "I amras bishlama" ("It is well if you say"), etc.

וכן אנו מתרגמים התורה בלשוננו לשון לע"ז [לעז (לשון עם זר)] שהוא ענין העלאת הלע"ז [הלעז (לשון עם זר)] ללשון הקדש. אלא שצריך לשרפן תחלה בק"ש [בקריאת שמע] בכל לבבך ובכל נפשך כו'.

So too, we translate the Torah into our own language, a foreign tongue (la'az), which is a matter of raising the foreign tongue to the Holy Tongue. Except that one must first burn them in the Shema: "with all your heart and with all your soul," etc.

כי מכל הדברים שמדברים בכל לשון מו"מ [משא ומתן] שנעשה מן המו"מ [המשא ומתן] מאכל ומשקה ובכח האכילה ההיא מתפלל וקורא ק"ש [קריאת שמע] כו' עי"ז נשרפו האותיות ועי"ז נעשו מוכשרין לבנין

For [as to] all the words that are spoken in every language in business dealings (masa umatan): from the business dealings come food and drink, and by the strength of that eating one prays and recites the Shema, etc.; through this the letters are burned, and through this they become fit for building.

וכמ"ש בדור הפלגה שנפלגו לעי' [לשבעים] לשון אמרו הבה נלכנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן כו'. ונקרא לבנת הספיר ספירים ומאירים כו'.

As it is written of the generation of the Dispersion, who were split into seventy languages: they said, "Come, let us make bricks and burn them thoroughly," "and the brick served them as stone," etc. And it is called "a brick of sapphire": sapphire-bright and shining, etc.

8 והנה משה היה באצי" ושם אין בחי' לבינה כלל רק הכל הוא בחי' אבנים כי באצי" איהו וחיוהי וגרמוהי כלא חד ולא שייך שם בחי' לבינה שהוא בחי' בטול היש.

Now, Moshe was in the World of Atzilus (Emanation), and there, there is no level of "brick" at all; rather, everything is the level of "stones." For in Atzilus "He and His life-force and His vessels are all one," and the level of "brick," which is the level of the self-nullification of something existent (bittul hayesh), has no place there.

אבל נדב ואביהוא ועי' זקנים שהיו מבריאה ראו איך שלבנת הספיר אותיות של שם ב"ן [שם ב"ן] בטול היש.

But Nadav and Avihu and the seventy elders, who were from the World of Beriah (Creation), saw how "the brick of sapphire" [is] the letters of the Name Ban, the self-nullification of something existent.

9 ועצם השמים אותיות של שם מ"ה [שם מ"ה] כי שמים בחינת ז"א שם מ"ה [שם מ"ה] ועצם השמים הוא בחי' האותיות של שם מ"ה [שם מ"ה] באים לטהירו עלאה

And "the essence of the heavens" [is] the letters of the Name Mah. For "heavens" is the level of Z'eir Anpin (the emotive attributes), the Name Mah; and "the essence of the heavens" is the level of the letters of the Name Mah coming to the Supernal Purity (tehiru ila'ah).

שהוא לפי פי' עמק המלך למעלה מבחי' א"ק [אדם קדמון] כמ"ש בזהר גליף גליפו בטהירו עלאה כו'. ולפי קבלת מהרח"ו [מהרבי חיים ויטאל] הוא א"ק [אדם קדמון] והיינו לפי שנעוץ סופן בתחלתן וסוף מעשה במחשבה כו':

This, according to the explanation of Emek HaMelech, is above the level of Adam Kadmon, as it says in the Zohar, "He engraved engravings in the Supernal Purity," etc. And according to the Kabbalah of Rabbi Chaim Vital, it is Adam Kadmon. That is because "their end is wedged in their beginning," and "the end of the deed is in the thought," etc.

10 ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו. כי הנה נדב ואביהוא וע' זקנים היו מעולם הבריאה ככל ישראל שהיו באותו הדור אלא שהיו החשובים שבאותו הדור לשון ומאציליה קראתך בחי' אצילות שבבריאה.

"And to the nobles of the Children of Israel He did not send forth His hand." For Nadav and Avihu and the seventy elders were from the World of Beriah (Creation), like all of Israel who were in that generation, except that they were the distinguished ones of that generation: ["nobles" is] an expression [as in] "and from its nobles I called you," the level of Atzilus within Beriah.

לא שלח ידו שלא זכו להשיג את בחינת הידים העליונים למעלה מן הכסא כמו שהם מחוברים וסמוכים לראש. כמ"ש בזהר רישא דמלכא אתתקן בחו"ג [בחסד וגבורה] וכו'.

"He did not send forth His hand": they did not merit to grasp the level of the supernal hands above the Throne, as they are joined to and adjacent to the head, as it says in the Zohar, "The head of the King is arrayed in Chesed (kindness) and Gevurah (restraint)," etc.

משא"כ משה ואהרן שהיו שרשם מאצי". הוא אהרן ומשה הוא משה ואהרן מז' רועים כו'. וכן האבות הן המרכבה שהיו מבחינת אצילות השיגו גם את בחינת הידים העליונים כו':

This is not so with Moshe and Aharon, whose root was from the World of Atzilus (Emanation): "This is Aharon and Moshe," "This is Moshe and Aharon," [who are] of the seven shepherds, etc. And likewise the Patriarchs, who are the Chariot (merkavah), being of the level of Atzilus, grasped the level of the supernal hands as well, etc.

11 ויחזו את האלקים ויאכלו וישתו. ויחזו לשון תרגום בחי' אחוריים שלא ראו והשיגו אלא בחי' אלקים.

"And they beheld Elokim, and they ate and drank." "They beheld" (vayechezu) is a term of the Targum [language], the level of the back (achorayim), for they saw and grasped only the level of Elokim.

כי שמש ומגן הוי"ה אלקים ולע"ל [ולעתיד לבוא] מוציא חמה מנרתקה כו'. ויאכלו וישתו הוא בחי' אכילה ושתיה שכבריאה מ"ן [מ"ן נוקבין] ומ"ד [ומ"ן דוכרין] מ"ה [שם מ"ה] וב"ן [ושם ב"ן] כו'

For "a sun and a shield is Havayah Elokim," and in the Time to Come He will take the sun out of its sheath, etc. "And they ate and drank" is the level of the eating and drinking that is in the World of Beriah (Creation): feminine waters (mayin nukvin) and masculine waters (mayin duchrin), Mah and Ban, etc.

כי החיות של האכילה היא מלמעלה למטה שיורד המאכל לאצטמוכא ומתבשל בכבד ועולה ללב ומוח ומשם מחיה בדרך ירידה שיורד כח מן המוח ללב להפתח ולהסגר להתפשט הדם בכל האברים בדרך רצוא ושוב כו'.

For the life-force from eating is from above to below: the food goes down to the stomach and is cooked in the liver and rises to the heart and the brain, and from there it gives life by way of descent, for a power descends from the brain to the heart, to open and to close, so that the blood spreads through all the limbs in the manner of running and returning (ratzo vashov), etc.

אך הנה הדם עצמו אינו עולה למוח מחמת גסותו ועבותו וגידו ועורקי המוח דקים מאד.

But the blood itself does not rise to the brain, because of its coarseness and thickness, while the sinews and vessels of the brain are very fine.

12 וזה פעולת השתיה לרכך הדם ולקלשו ואז עולה מן הדם רק דבר דק וכח בלבד לחלוחית למוח לחזקו

שהוא חיות דרך עלייה והוא בחי' מ"ן [מ"ן נוקבין] ומ"ד [ומ"ן דוכרין]

This is the action of drinking: to soften the blood and thin it, and then there rises from the blood only something fine, a mere power, a moisture, to the brain, to strengthen it. This is life-force by way of ascent, and it is the level of feminine waters and masculine waters,

וכמ"ש בזוהר ע"פ אני ישנה בגלותא שהוא ענין הסתלקות מוחין מז"א לפי שאין העלאת מ"ן [מ"ן נוקבין] מלמטה.

as it says in the Zohar on [the verse] "I am asleep": in exile, which is the matter of the departure of the intellect (mochin) from Z'eir Anpin (the emotive attributes), because there is no raising of feminine waters from below.

ולכן יכול אדם למות בצמא אף שאוכל. והיינו לפי שאין הדם יכול להתפשט באברים (וע' בפ' המשניות להרמב"ם [להרבי משה בן מימון] רפ"ג [ריש פרק ג'] דעירובין והמים כו')

Therefore a person can die of thirst even though he eats. That is because the blood cannot spread through the limbs. (See the Rambam's Commentary on the Mishnah, beginning of chapter 3 of Eruvin, [on the words] "and the water," etc.)

משא"כ במשה כתיב לחם לא אכל ומים לא שתה וכו' שהיה ניזון מבחי' אכילה ושתיה שבאצילות.

Of Moshe, however, it is written, "Bread he did not eat and water he did not drink," etc., for he was nourished from the level of the eating and drinking that is in the World of Atzilus (Emanation).

כמ"ש אכלתי יערי עם דבשי כו'. אכלו רעים שתו ושכרו שהם בחי' חו"ב [חכמה ובינה] שנקרא אכילה ושתיה. חכמה בחי' אכילה בחי' נקודה ויצא כברק חצו.

As it is written, "I have eaten my honeycomb with my honey," etc., "Eat, friends; drink and become drunk," these being the level of Chochmah (wisdom) and Binah (understanding), which are called eating and drinking. Chochmah is the level of eating, the level of a point: "and His arrow shall go forth like lightning."

13 ובחי' בינה נק' שתיה לפי שמרחיב ומגדל בהרחבה שמדבור א' נעשה הרחבה והתפשטות [והתפשטות] וכמשל הטפה היא בחי' נקודה ומתגדל בבטן האם ע"י שהייה בבטן האם תשעה חדשים להיות בציור אברים כו'.

And the level of Binah (understanding) is called drinking because it broadens and enlarges with breadth, so that from one statement there comes breadth and expansion. It is like the analogy of the drop, which is the level of a point, and it grows in the mother's womb through remaining in the mother's womb for nine months, so as to be in the form of limbs, etc.

14 וכנודע בחי' ז"א הוא תלת כליל גו תלת ואח"כ מתגדל להיות וי' קצוות וכ"א [וכל אחד / וכל אחת] כלול מכולם להיות אלה אותיות לאה. לאה ילדה ששה בנים כו'. ואח"כ מתגדל להיות כלול מיו"ד הרי ששים.

As is known, the level of Z'eir Anpin (the emotive attributes) is "three included within three," and afterward it grows to be six extremities, and each one is included of all of them, so as to be "eleh," the letters of "Leah": "Leah bore six sons," etc. And afterward it grows to be included of ten, which makes sixty.

15 ומתגדל עוד להיות כלול יו"ד מיו"ד עד ס' רבוא והוא ע"י בחי' בינה אימא המגדלם כמבואר במ"א.

And it grows further, to be included ten of ten, up to sixty myriads. This is through the level of Binah (understanding), Imma (the Mother), who makes them grow, as is explained elsewhere.

והיא בחי' תושב"כ [תורה שבכתב] ותושבע"פ [ותורה שבעל פה]. שהתורה שבכתב נק' לחם. לכו לחמו בלחמי תרין יודין נקטא וכו'.

And this is the level of the Written Torah and the Oral Torah: for the Written Torah is called bread: "Come, eat of my bread"; "it holds two yuds," etc.

16 ובחי' תושבע"פ [תורה שבעל פה] בחי' בינה טעמי המצות כמ"ש ועשו להם ציצית כו'. כי בתורה הוא בלא טעם ובאו חז"ל [חכמינו זכרונם לברכה] ופירשו בה הטעם.

And the level of the Oral Torah is the level of Binah (understanding), the reasons (ta'amei) of the mitzvos, as it is written, "and they shall make for themselves tzitzis," etc. For in the Torah it is without a reason, and our Sages, of blessed memory, came and explained the reason for it.

וכן מאי טעמא דרי' [דרבי] מאיר מ"ט דר"ע [דרבי עקיבא] כו'. ולכן נקרא בשם שתיה כי השתיה יכול לשתות אף שאינו צמא והיינו מחמת טעם המשקה.

And so too, "What is the reason of Rabbi Meir?" "What is the reason of Rabbi Akiva?" etc. Therefore it is called by the name "drinking," for with drinking, one can drink even when he is not thirsty, and that is because of the taste (ta'am) of the drink.

משא"כ האכילה אינו יכול לאכול כ"א כשהוא רעב. שבלחם אין טעם.

With eating, however, one can eat only when he is hungry, for in bread there is no taste.

17 וזהו חו"ב [חכמה ובינה] אכילה היא חכמה שהיא רק נקודה ושתיה נק' בינה שהיא הרחבה וד"ל [ודי למבין]. ודרך כלל התורה נקרא אכילה בחי' המשכת מ"ד [מייך דוכרין].

This is [the meaning of] Chochmah (wisdom) and Binah (understanding): eating is Chochmah, which is only a point, and drinking is called Binah, which is breadth; and this suffices for one who understands. And in general, the Torah is called eating, the level of drawing down masculine waters (mayin duchrin).

והתפלה היא בחי' שתיה בחי' העלאת מ"ן [מ"ן נוקבין]. וכתוב שפכי כמים לבך נכח פני הוי"ה. וע' בזהר ויקרא (דף ד' ע"א).

And prayer is the level of drinking, the level of raising feminine waters (mayin nukvin). And it is written, "Pour out your heart like water before the face of Havayah." And see the Zohar, Vayikra (page 4a).

ולכן התורה והתפלה צריכים זה לזה כמו במזון הגוף אין די באכילה בלי שתיה. וכן בשתיה בלא אכילה. כך הוא במזון הנפש צ"ל ב' הבחי'

Therefore the Torah and prayer need each other, just as with the food of the body, eating without drinking is not enough, and likewise drinking without eating. So it is with the food of the soul: there must be both levels.

(והנה כתיב לכו לחמו בלחמי שהתורה כמו שהיא למטה היא בחינת מזון לנפש ונקרא לחמו והיא גם כן לחמי כביכול בשרשה למעלה.

(Now, it is written, "Come, eat (lachamu) of my bread (lachmi)": the Torah as it is below is the level of food for the soul, and it is called lachamu ["his bread"]; and it is also, as it were, lachmi ["My bread"], in its root above.

וזהו החילוק בין ויאכלו וישתו שהיא בחינת ביי"ע לחמו כו'. ומשה בהר סיני השיג כמו שהיא בחינת לחמי כו'):

And this is the difference between "and they ate and drank," which is the level of Beriah, Yetzirah and Asiyah, "lachamu," etc., and Moshe, who on Mount Sinai grasped [the Torah] as it is the level of "lachmi," etc.)

לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא

“None shall lose her young or be barren in your land”

1 לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא. הנה מודעת זאת כי יש למעלה בחינת ארץ החיים שממנה נשפע חיים ומזון לכללות נשמות ישראל לאהבה את ה' לעשות כל מצותיו אשר יעשה אותם האדם וחי בהם חיים אמיתיים

“None shall lose her young or be barren in your land; the number of your days I will fill.” Now, it is well known that above there is the level of the “land of life,” from which life and sustenance flow to the souls of Israel as a whole, to love G-d, to do all His mitzvos, “which a person shall do and live by them,” a true life;

דוגמת ארץ הלזו התחתונה הגשמית שמצמחת כל מיני מגדים להחיות בהם נפש כל חי חיים גשמיים. just like this lower, physical earth, which grows all kinds of choice fruits to give the soul of every living thing physical life by them.

2 וזולתה אין קיום וחיות לכל הדברים עליה כי לא יועיל הון ועושר זהב וכסף אם לא יהיה צמח האדמה ח"ו [חס ושלום].

Without it, there is no existence or life-force for any who dwell on it; for wealth and riches, gold and silver, are of no avail if there is no growth from the soil, G-d forbid.

וכך כל חיות רוחני הנמשך לאדם לתורה ולעבודה הכל הוא ע"י ארץ החיים העליונה וכמ"ש בארצות החיים.

So too, all the spiritual life-force that is drawn to a person for Torah and for [divine] service all comes through the supernal land of life, as it is written, “in the lands of life.”

(ומי"ש בארצות היינו כי יש ארץ עלאה וארץ תתאה. דהיינו כנ"י [כנסת ישראל] דלעילא וכנ"י [וכנסת ישראל] דלתתא כי גם למעלה יש כנ"י [כנסת ישראל] כי ישראל עלו במחשבה) ונק' בשם ארץ.

(And when it says "lands," this is because there is a higher land and a lower land, that is, Knesses Yisrael above and Knesses Yisrael below; for above, too, there is the level of Knesses Yisrael, since Israel arose in [G-d's] thought.) And it is called by the name "land."

כי כמו ארץ הלזו הגשמית אין כח צמיחתה מצד עצמה אלא מן הזריעה וכח הצומח אשר ניתן בה להיות ממנה ועל ידה נגדל ונצמח כל הזרעים שבתוכה. כך החיים הרוחניים הנמשכים ונשפעים מארץ החיים הם נמשכים ממקור וחיי החיים ב"ה כי הוא הנותן כח בארץ להוציא צמחה.

For just as this physical earth does not have its power of growth from itself, but from the sowing and the power of growth that was placed in it, so that from it and through it all the seeds within it are grown and sprout, so the spiritual life that is drawn and flows from the land of life is drawn from the Source and the Life of life, blessed be He, for it is He who gives the land the power to bring forth its growth.

אך זאת עבודת האדם לחרוש ולזרוע בה.

But this is the service of man: to plow and to sow in it.

3 והיינו כמ"ש אור זרוע לצדיק כי ועמך כלם צדיקים כתיב. ואינו שם התואר דהיינו מדרגת צדיק אמיתי שנתבאר במ"א. אלא ר"ל [רוצה לומר] מדרגת אדם כשר שאינו רשע ח"ו [חס ושלום] וכמ"ש צדיק ורשע לא קאמר.

This is as it is written, "Light is sown for the tzaddik," for it is written, "And your people are all tzaddikim." And this is not the title, that is, the rank of a true tzaddik, which is explained elsewhere; rather, it means the rank of an upright person who is not wicked (rasha), G-d forbid, as it is said, "'Tzaddik' and 'rasha' it does not say."

4 והאור היא אהבת ה' ותשוקתו אליו ית' הנמשך לאדם

And the "light" is the love of G-d and the longing for Him, blessed be He, that is drawn to a person.

הנה הוא זרוע בארץ החיים לצדיק. פי' להיות צדיק ומקושר בה' לדבקה בו.

It is sown in the land of life "for the tzaddik": that is, to be a tzaddik and bound to G-d, to cleave to Him.

וזאת ישים האדם אל לבו וידע נאמנה ויאמין באמונה שלימה כי כל אהבה ויראה הנמשכים אליו הוא מתת אלקים שנותן כח הצומח בארץ העליונה להצמיח אהבת ה' ויראתו על פניו ואינם נמשכים מכח האדם העובד עצמו.

And a person should take this to heart, and know with certainty, and believe with complete faith, that all love and awe that are drawn to him are a gift of G-d, who gives the power of growth in the supernal land to make the love of G-d and the awe of Him grow upon his face; and they are not drawn from the power of the worshiper himself.

5 וע"כ כל עיקר עבודתו לא תהיה לאהוב ה' מעצמו שיהיה הוא העובד והוא האוהב כו'. כ"א כמ"ש ועבדתם את הוי"ה אלקיכם.

Therefore the whole essence of his service should not be to love G-d on his own, so that he is the one who serves and he is the one who loves, etc.; but rather as it is written, "And you shall serve Havayah your G-d."

ופי' לפי פשוטו אינו מובן וכי הוא יתברך לעבודתו הוא צריך וכלום חסר ח"ו [חס ושלום] ואם צדקת מה תתן לו.

Now, according to its plain sense, its meaning is not understood: does He, blessed be He, need our service? Does He lack anything, G-d forbid? "If you are righteous, what do you give Him?"

אלא הענין כי הוי"ה פי' היה הוה ויהיה ואני ה' לא שניתי וכולא קמיה כלא חשיב ותהיה עבודתכם כ"כ [כל כך] עד שבח"י זו תהיי [תהיה] אצליכם בבח"י אלהיכם כאלו הוא אלקים שלכם.

Rather, the point is this: Havayah means "He was, He is and He will be," and "I, Havayah, have not changed," and "before Him all is considered as nothing." And your service should be to such a degree that this level becomes, for you, the level of "your G-d," as though He were your own G-d.

דהיינו שיהיה שורה וקבוע במוח ומחשבה ומורגש ונתפס בשכלו באמת לאמתו כאלו עיניו רואות גילוי אלהותו ית' ממש.

That is, that it rest and be fixed in the mind and thought, and be felt and grasped in his intellect in utter truth, as though his eyes actually saw the revelation of His G-dliness, blessed be He.

6 ועדי"ז הוא סדר כל השבחים אלהי אברהם כ"י הגדול כ"י. כי במקום שאתה מוצא גדולתו שם אתה מוצא ענותנותו כי באמת כולא קמיה כלא חשיב והתלכשותו בבחי' גדולה כביכול ענוה היא.

In this way, too, is the order of all the praises: "G-d of Avraham," etc., "the great," etc. For "where you find His greatness, there you find His humility"; for in truth "before Him all is considered as nothing," and His investing Himself in the level of greatness is, so to speak, humility.

והוא באמת עיקר העבודה ומכאן עיקר ההתחלה מלמעלה למטה. וזהו באמת עבודה גדולה שיוכל מוחו הגשמי לקבל ולתפוס בו גילוי אלהותו ית'.

And this is truly the essence of [divine] service, and from here comes the essential beginning, from above to below. And this is truly a great service: that his physical brain can receive and grasp within it the revelation of His G-dliness, blessed be He.

7 והנה בכאן נולדה ונתעוררה מדת אוי"ר [אהבה ויראה] ונק' בשם הולדה. כי אהוי"ר [אהבה ויראה] הם בחי' בן ובת. שאהבה היא בחי' בן כמ"ש זכר חסדו. והיראה היא בחי' בת.

Now, here the attributes of love and awe are born and aroused, and this is called "birth." For love and awe are the aspects of a son and a daughter: love is the aspect of a son, as it is written, "He remembered (zachar) His kindness," and awe is the aspect of a daughter.

וזהו בת תחלה סימן יפה לבנים שצריך לעורר יראת ה' ופחדו תחלה כי זה השער לה' כמ"ש במ"א.

And this is "A daughter first is a good sign for sons": one must first arouse the awe of G-d and the dread of Him, for "this is the gate to Havayah," as is explained elsewhere.

משא"כ כשאין עבודתו עד"ז ובחי' זו רק שרוצה לאחוז במדות אהוי"ר [אהבה ויראה] להיות אוהב וירא כ"י הנה היא לא תצלח בידו

This is not so when his service is not in this way and on this level, but he only wants to take hold of the attributes of love and awe, to be one who loves and fears, etc.: then it will not succeed in his hands.

ולעולם לא יוליד שום אהבה ויראה אמיתיים כ"א דמיונות שוא שהוא דבר שאין לו קיום אלא לפי שעה

And he will never beget any true love and awe, but only false imaginings, which are a thing that has no permanence except for the moment.

ונק' בחי' זו משכלה שיולדת וקוברת. ועקרה היינו שאינה יולדת אהוי"ר [אהבה ויראה] כלל.

And this level is called “one who loses her young” (meshakelah), who gives birth and buries; and “barren” means one who does not give birth to love and awe at all.

וזהו לא תהיה משכלה ועקרה בארץ כי סבת היות בחינות אלו משכלה ועקרה הוא מחמת כי הם בארץ ואינם באים מארץ עליונה:

And this is “None shall lose her young or be barren in your land”: for the reason these levels are “one who loses her young” and “barren” is that they are “in your land” and do not come from the supernal land.

8 אך הנה יש עוד בחי' עקרה. והוא כענין מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] ע"פ אין לה ולד אפי' [אפילו] בית ולד אין לה ושהיו טומטומים פ"י שנסתם כ"כ [כל כך] עד שאין לה כלי קבול לקבל הריון.

But there is yet another level of barrenness. It is like what our Sages, of blessed memory, said on the verse “She had no child”: “She did not even have a womb”; and that they were tumtumim, meaning that she was so closed up that she had no receptacle to receive a pregnancy.

ועד"ז הנה יש באדם ג"כ בחי' זו לעבודת ה' שאינו תופס במוחו ושכלו האמת כאשר הוא מחמת שאין לו כלי מחזיק.

In the same way, there is also this level in a person with regard to the service of G-d: he does not grasp in his mind and intellect the truth as it is, because he has no vessel that holds [it].

כי כנ"י [כנסת ישראל] נק' כוס ישועות שהוא כלי קבול לקבל החסדים העליונים ונק' כוס של ברכה שמקבלת יין המשמח דהיינו בחי' התכונות הנ"ל.

For Knesses Yisrael is called “the cup of salvations,” for it is a receptacle to receive the supernal kindnesses; and it is called “the cup of blessing,” for it receives the wine that gladdens, that is, the level of the contemplation mentioned above.

9 והיינו כשהוא כלי ריקן. משא"כ אם מחזיק מקום לעצמו ונחשב בעצמו ליש ודבר בפ"ע [בפני עצמו].

That is, when it is an empty vessel. This is not so if he holds a place for himself and considers himself a “something” (yesh), a thing in its own right.

ולכן הוא עוסק ברצונותיו לומר כך אני רוצה וכך טוב לי זה איני יכול לעשות וכיוצא בדברים ויש בזה פרטים ופרטי פרטים עד אין מספר.

Therefore he is occupied with his desires, saying, “This is what I want,” and “This is good for me,” “This I cannot do,” and things of that sort; and there are details and fine details in this without number.

אך דרך כלל יש בחיי זו לכל או"א [אחד ואחד] למצוא בנפשו. הן העוסקים במו"מ [במשא ומתן]. הן יושבי אוהלים בכל דבר שאומר אני כו' ומחמת זה נטמטם ונסתם מוחו:

But in general, each and every person can find this quality in his soul, both those engaged in business and those who sit in the tents [of Torah], in every matter in which he says “I,” etc.; and because of this his mind becomes stopped up and closed.

10 והנה העצה לעשות כלי ריקן הוא כמ"ש לב נשבר ונדכה כו' אשכון את דכא וגו'.

Now, the advice for making an empty vessel is as it is written, “A broken and crushed heart,” etc., [and] “I dwell with the crushed,” etc.

והוא כמשל אומן העושה כלי קבול שצריך להכותה בפטיש סביב סביב עד שנעשה חלל בתוכה וכך יהיה האדם ידכה וישוח להיות שפל רוח שלא יתפוס מקום כלל שיהיה מקומו פנוי וחלל כאלו אין ואפס ממש.

It is like the analogy of a craftsman who makes a receptacle: he must strike it with a hammer all around until a hollow is formed inside it. So should a person be: he should crush himself and bow low, to be lowly of spirit, so that he takes up no space at all, so that his place is empty and hollow, as though he were truly nothing and naught.

אך עוד אחת היא משארז"ל [מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] כוס של ברכה צריך הדחה מבפנים

But there is one more thing, from what our Sages, of blessed memory, said: “The cup of blessing requires rinsing on the inside.”

והענין הוא כי אפילו מי שהוא נדכה בטבע כגון שהוא עני ואין לו מצח להרים ראש. עוד צריך הוא שלא יטה לבו אפילו לדברים המותרים להיות מקושר בהם בכל לב ונפש

The point is that even someone who is crushed by nature, for example, one who is poor and has not the face to lift up his head, still needs not to incline his heart even toward permitted things, to be bound up in them with all his heart and soul;

כי אפשר לעולם שיתקיים עשיית דברים המותרים בלא לב ג"כ ואם הטא לבו ונקשר להיות בהבלי העולם א"א להיות כלי קבול עד שיטהר

for it is always possible for permitted things to be done without the heart as well. And if he has inclined his heart and become bound up in the vanities of the world, he cannot be a receptacle until he is purified.

והוא כמו למשל כוס המלוכלך שא"א להטיל בו יין עד שירחצנו וכן האשה לא תוכל לקבל הריון אפילו יש לה בית ולד אם לא נטהרה מטומאתה:

This is like, for example, a soiled cup, into which one cannot put wine until he washes it; and likewise a woman cannot conceive, even if she has a womb, if she has not been purified of her impurity.

11 והנה אחר שעשה כלי קבול נקיה ומודחת הנה הוא עוד צריך לשית עצות בנפשו. והוא ענין מ"ש ותתפלל חנה על ה' ובכה תבכה.

Now, after he has made a receptacle, clean and rinsed, he still needs to take counsel in his soul. This is the meaning of what is written, "And Chanah prayed upon Havayah, and wept sorely."

כי הנה כנ"י [כנסת ישראל] יש לה כמה בחי' ושמות וכשהיא בבחי' הולדה נק' בשם לאה אם הבנים.

For Knesses Yisrael has several aspects and names; when she is in the state of giving birth, she is called by the name Leah, the mother of children.

12 וכשהיא בבחי' עקרה שאינה מולדת אהבה ויראה נק' בשם חנה כמ"ש ולחנה אין ילדים. והעצה היא ותתפלל חנה על הוי"ה.

And when she is in the state of barrenness, not giving birth to love and awe, she is called by the name Chanah, as it is written, "But Chanah had no children." And the advice is: "And Chanah prayed upon Havayah."

והענין כי הנה שם הוי"ה מורה ע"ש שמהווה את הכל מאין ליש ושם זה הוא בכל עולמות אצילות ביי"ע שאין חילוק ביניהם אלא שזה ברא וזה יצר כו'.

The explanation is that the Name Havayah signifies that He brings everything into being (mehaveh) from nothing to something. This Name is in all the worlds, Atzilus, Beriah, Yetzirah and Asiyah, for there is no difference between them except that this one He created and this one He formed, etc.

אבל דרך כלל הנה הוא מחיה את כולם ומהווה אותם מאין ליש. אך אמתות שם זה אינו אלא לגבי העולמות הנאצלים והנבראים והנוצרים והנעשים.

But in general, He gives life to them all and brings them into being from nothing to something. However, the truth of this Name applies only in relation to the worlds that are emanated, created, formed and made.

אבל לגבי הקב"ה בכבודו ובעצמו לא שייך כלל לומר שם זה דכולא קמיה כלא חשיב ואינם נתפסים אצלו בגדר מציאות כלל כמ"ש אני הוי"ה לא שנית.

But in relation to the Holy One, blessed be He, in His glory and His essence, it is not at all relevant to speak of this Name, for "before Him all is considered as nothing," and in relation to Him they do not register within the bounds of existence at all, as it is written, "I, Havayah, have not changed."

ואתה הוא קודם שנברא כו'. ואתה הוא לאחר שנברא כו'. וזהו מ"ש בפרקי דר"א [דרבי אליעזר] (פ"ג [פרק ג']) עד שלא נברא העולם היה הקב"ה ושמו בלבד.

"And You are He before [the world] was created," etc.; "and You are He after it was created," etc. This is what is said in Pirkei deRabbi Eliezer (chapter 3): "Before the world was created, there was the Holy One, blessed be He, and His Name alone."

פ"י שמו לבד ששמו אינו בגדר מהווה ומחיה כלל אלא הוא לבד וכענין נשגב שמו לבדו.

The meaning of "His Name alone" is that His Name is not at all in the category of bringing into being and giving life; rather, it is alone. This is like "His Name alone is exalted."

ונשגב הוא מורה על הפלגה יתירה שהוא מופלג הרבה מעולמות הנאצלים כו' רק כי הודו על ארץ ושמים. פ"י שנמשך הוד וזיו משמו לחיות ארץ ושמים.

"Exalted" denotes an exceeding remoteness: He is far removed from the emanated worlds, etc.; only "His radiance is upon earth and heaven," meaning that a radiance and splendor is drawn from His Name to give life to earth and heaven.

אך וירם קרן לעמו כתיב להיות לו לעם קרובו להיות קרבים אליו בעצמו כדי לקרבם אליו ליכלל ביחודו ית' כמ"ש חמלה גדולה ויתירה כו' כמ"ש במ"א.

But it is written, "And He has raised up a horn for His people": that they should be to Him "a people near to Him," to be near to Him, to His very self, in order to bring them near to Him, to be absorbed into His unity, blessed be He, as it says, "Great and exceeding compassion," etc., as is explained elsewhere.

13 ומזה תתלהט נפשו להשליך נפשו מנגד למסור נפשו על קדוש השם בפועל ממש להיות נפש צמאה וכלתה לה' לאתדבקא רוחא ברוחא.

From this his soul will blaze up to cast away his life, to give his life over for the sanctification of the Name in actual deed; to be a soul that thirsts and pines away for G-d, so that spirit may cleave to spirit.

דהיינו שיהיה כל מחשבה דבור ומעשה שלו במחדו"מ [במחשבה דבור ומעשה] של הקב"ה ומצות מעומקא דלבא בדביקה וחשיקה כו' כמ"ש בזהר ע"פ נפשי אויתך כו' כמ"ש במ"א.

That is, that all his thought, speech and action be in the thought, speech and action of the Holy One, blessed be He, and in the mitzvos, from the depths of the heart, with cleaving and passionate desire, etc., as is said in the Zohar on the verse "My soul, I yearn for You," etc., as is explained elsewhere.

וזהו ותתפלל חנה על הוי"ה כי תפלה הוא מלשון התקשרות שהתקשרה עצמה על ה' פי' למעלה מעלה מבחי' שם הוי"ה המורה על התהוות העולמות וחיותן כ"א ליבטל וליכלל ביחודו ית' במסירת נפש בפ"ע [בפני עצמו].

And this is "And Chanah prayed upon Havayah": for tefillah (prayer) is a term for attachment; she attached herself "upon" Havayah, meaning far, far above the level of the Name Havayah, which denotes the coming into being of the worlds and their life-force; rather, [she sought] only to be nullified and absorbed into His unity, blessed be He, through self-sacrifice (mesirus nefesh) in its own right.

14 והנה משם נמשך בחי' ר"ר [רחמים רבים] על נצוץ אלהות שכנפשו. וזהו ככה תבכה לעורר רחמים רבים.

Now, from there the level of great compassion (rachamim rabim) is drawn upon the spark of G-dliness in his soul. This is "and wept sorely": to arouse great compassion.

וזהו המלך המרומם לבדו כו' והמתנשא מימות עולם. פי' שהוא רם ונשא מגדר ובחי' עולם ולפיכך ברחמיק הרבים שמחמת התנשאותו מימות עולם עד אין חקר גדלה בעיניו הרחמנות על כל העולם

And this is "The King who alone is exalted," etc., "and who is uplifted beyond the days of the world." That is, He is high and uplifted beyond the bounds and level of "world"; and therefore, "in Your great compassion": for because He is uplifted beyond the days of the world to an unsearchable degree, compassion is great in His eyes for the whole world.

ואפ"י [ואפילו] על עולמות עליונים אפ"י [אפילו] על בחי' ג"ע [גן עדן] העליון ולמעלה מעלה עד רום כל המעלות שייך אצלו רחמנות כי כולם שפלים אצלו.

And even for the higher worlds, even for the level of the upper Gan Eden, and higher and higher, up to the summit of all heights, compassion applies with Him, for they are all lowly before Him.

משא"כ בעולמות הנאצלים והנבראים כו' כל מה שיורד מטה מטה מתמעט בחי' רחמים עד שבבחינת ארץ הלזו הגשמית אין אנו משיגים הרחמנות אפילו שעל עוה"ז הגשמי כיון שאנחנו בתוכה כי הרחמנות הוא אצל גדול על הקטן.

This is not so in the emanated and created worlds, etc.: the further down it descends, the more the level of compassion diminishes, until at the level of this physical earth we do not grasp the compassion even over this physical world, since we are within it; for compassion is [felt] by the great for the small.

כי כמו שהוא מתנשא עד אין חקר כך רחמיו מרובים אף כי נשגב שמו לבדו מ"מ הרי אלהי עולם כו'.

For just as He is uplifted to an unsearchable degree, so is His compassion abundant. Though "His Name alone is exalted," nevertheless He is indeed "G-d of the world," etc.

15 וזהו אלהי עולם ברחמיו. ובקשתנו הוא שלפי שאין אנו משיגים בשכלנו הרחמנות אתה תעורר רחמיו הרבים שלא נטבע ונשקע בזה העולם. ותהי' [ותהיה] מגן ישענו משגב בעדנו.

And this is "G-d of the world, in Your compassion." Our request is that, since we do not grasp the compassion with our intellect, You arouse Your great compassion, so that we not be drowned and sunk in this world; and that You be "the shield of our salvation, a stronghold for us."

פ"י משגב כמו חומה נשגב' [נשגבה] ומוקפת. וכן מגן הוא מחסה להסתיר בפני האויבים (כי בחי' המקיף מסמא עיני החיצונים שלא ישלטו):

"Stronghold" (misgav) is like a lofty, encircling wall; and likewise a shield is a shelter to hide [one] from the enemies (for the level of the encompassing [light] blinds the eyes of the external forces, so that they do not hold sway).

16 והנה כתיב ואברהם זקן בא בימים. פי' זקן זה שקנה חכמה. ואמרו ע"פ בישישים חכמה שדעתם מתיישבת עליהם.

Now, it is written, "And Avraham was old, advanced in days." "Old" (zaken) means "one who has acquired wisdom." And [the Sages] said on the verse "With the aged is wisdom" that "their minds become settled upon them."

דהיינו שתהיה עבודה בקביעות ובישוב הדעת ולא יהיה פעם כך ופעם כך כי צריך להיות כל הימים שלמים כמ"ש בזוהר

That is, the service should be with constancy and a settled mind, and not one time this way and another time that way; for all the days must be whole, as is said in the Zohar.

והימים שנתנו לו מן השמים לחיות בהם כימי שנותיו לא ניתנו לבטלה אפילו שעה אחת יתירה על השיעור ששיערו כמה הוא צריך להשלים את נפשו.

And the days that were given to him from heaven to live in, like the days of his years, were not given in vain, not even one hour beyond the measure that was set: how much he needs in order to complete his soul.

ומזה יתבונן המשכיל להיות ממארי דחושבנא לחשוב כל המחשבות והדבורים והמעשים דבר יום ביומו.

From this the thoughtful person will reflect, to be one of the "masters of accounting," reckoning all his thoughts, words and deeds, each day's matter on its day.

17 והנה הימים הם בחינת לבושים והם לבושי התורה והמצוות שלומד ועושה בכל יום. ובלבושים אלו יכול האדם לקבל גלוי אלהותו ית' ואהוי"ר [ואהבה ויראה] הנמשכים מארץ עליונה בתוספת אורה

Now, the days are the level of garments: they are the garments of the Torah and the mitzvos that he learns and does each day. In these garments a person can receive the revelation of His G-dliness, blessed be He, and the love and awe that are drawn from the supernal land, with added light.

כי אף שלומד פשטי התורה ואינו מגיע לו מזה שום אהוי"ר [אהבה ויראה] בשעת מעשה מ"מ הרי התורה אור זרוע בארץ עליונה ומשם תצמיח צדקה ורב חסד דהיינו בחי' אהבה רבה על נפשות ישראל להאיר להם בלבושים אלו.

For even though he learns the plain meaning of the Torah and no love or awe at all comes to him from it at the time, nevertheless the Torah is "light sown" in the supernal land, and from there will sprout righteousness and abundant kindness, that is, the level of a great love for the souls of Israel, to shine for them in these garments.

18 וזהו את מספר ימיך אמלא. פ"י כי הנה בחי' הימים עצמן שהן הלבושים מוטל עליך לעשותן ומספר ימיך הוא אור שבתוך הימים כמ"ש בזהר ע"פ השמים מספרים. ופ"י מנהרין ומנצצין כספירין

And this is "The number of your days I will fill." That is: the level of the days themselves, which are the garments, is incumbent upon you to make; and "the number (mispar) of your days" is the light within the days, as is said in the Zohar on the verse "The heavens declare (mesaprim)," whose meaning is "they shine and sparkle like sapphires (sapirin)."

ובחי' מספר זה עלי למלאותו שיאיר עליך מכח הצומח שבארץ החיים.

And this level of "number," it is upon Me to fill it, so that it shines upon you from the power of growth in the land of life.

19 וכן בענין סור מרע אמר והסירותי מחלה מקרבך. פ"י המחלה אשר נדבקה ונשרשה בקרבך.

Likewise, regarding "turning from evil," He said, "And I will remove sickness from your midst," meaning the sickness that has clung to you and taken root within you.

והוא ענין מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] ד' מתו בעטיו של נחש שאע"פ [שאף על פי] שהם צדיקים גמורים מ"מ נשאר בהם עדיין איזה שמץ מזוהמת הנחש שלא יכלו להסירו מכל וכל.

This is what our Sages, of blessed memory, said: "Four died through the counsel of the serpent": even though they were complete tzaddikim, nevertheless there still remained in them some trace of the contamination of the serpent, which they could not remove entirely.

20 והוא עיקר נקודת קליפת גסות הרוח שנעשה בטבע האדם בחטאו מעץ הדעת טוב ורע דהיינו שרואה א"ע [את עצמו] ומכיר חסרונו או יודע שזה טוב לו.

This is the essential point of the kelipah of arrogance that entered human nature through man's sin with the Tree of Knowledge of Good and Evil, that is, that he sees himself, and recognizes his lack, or knows that this is good for him.

כמ"ש ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וגו' וזהו שרש הזוהמא ומקור לכל התאוות והעבירות כי בוחר בזה לטובתו או לרעתו.

As it is written, "And the woman saw that the tree was good for food," etc. And this is the root of the contamination and the source of all desires and sins, for by this he chooses for his own good or his own harm.

משא"כ קודם החטא היו ערומים כדכתיב מי הגיד לך כו' כי לא היו מרגישים שום הרגש חסרונם או טובה לעצמו רק שהיו משיגים גלוי אלהותו ית' וד"ל [ודי למבין]:

This was not so before the sin: they were naked, as it is written, "Who told you," etc.; for they did not feel any sense of their lack, or of good for themselves; they only perceived the revelation of His G-dliness, blessed be He. And this is enough for one who understands.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com.
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/torah-ohr/mishpatim/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok